

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและ
ส่งออก

โดย นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ชื่นแขก)

11 ตุลาคม 2548

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์นพคุณ นิสามณี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา อัครภูมิสุวรรณ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ ศรีวงษ์กุล)

การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์

ฉบับ

ครั้งที่

ครั้งที่

ครั้งที่ (๒๕๕)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2549
ISBN 974-19-0485-1
ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ	:	นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์
ชื่อวิทยานิพนธ์	:	การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรม ของเล่นที่ผลิตและส่งออก
สาขาวิชา	:	ธุรกิจอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	:	รองศาสตราจารย์ นพคุณ นิสามณี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัตนา อัครภูมิสุวรรณ
ปีการศึกษา	:	2548

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการ ปัญหา และเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำนวน 159 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดส่งและรับกลับแบบสอบถามทางไปรษณีย์และการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นการผลิตของเล่นในรูปแบบสินค้าสำเร็จรูป ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจมากกว่า 5 ปี ลงทุนโดยคนไทย เป็นองค์กรขนาดกลาง ผลิตและส่งออกของเล่นเด็กที่เป็นตุ๊กตารูปคนและสัตว์ (Dolls) มีการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ โดยส่งออกไปยังประเทศในแถบยุโรป ส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ ลักษณะการผลิตเป็นการผลิตตามคำสั่งลูกค้าและผลิตในตราหือของตนเอง สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ขอการรับรองมาตรฐาน แต่ได้เข้าเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น

ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการผลิต ด้านเงินทุน ด้านแรงงาน ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านการส่งออกมีปัญหาลดหลั่นรวมรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องราคาวัตถุดิบและการส่งมอบวัตถุดิบมีปัญหาในระดับมาก ส่วนเรื่องความพอเพียงของเรือบรรทุกสินค้า และการจัดหาเครื่องจักรมีปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบปัญหาพบว่า ปัญหาโดยภาพรวมของธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า ธุรกิจขนาดเล็กมีปัญหาด้านเงินทุนมากกว่าธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจขนาดใหญ่มีปัญหาด้านแรงงานมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก ส่วนปัญหา

ด้านการผลิต ด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการส่งออกไม่พบความแตกต่าง เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบว่า ธุรกิจขนาดเล็กมีปัญหาเรื่องการติดตามชำระเงินจากลูกค้ามากกว่าธุรกิจขนาดกลาง และธุรกิจขนาดใหญ่มีปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงานมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

(วิทยานิพนธ์นี้มีจำนวนทั้งสิ้น 78 หน้า)

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Name : Mrs. Gayspech Wongwattanapong
Thesis Title : A Study of Operational Conditions and Problems of Toy Manufacturing
Industry for Export
Major Field : Industrial Business
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
Thesis Advisors : Associate Professor Nopakhun Nisamanee
Assistant Professor Ratana Attapoomsuwan
Academic Year : 2005

Abstract

The purpose of this study was to investigate the operational conditions and problems of toy manufacturing industry for export and to compare those problems among different sizes of establishments. The informants of this study were 159 toy manufacturing entrepreneurs. Questionnaires and interview via telephone were used to collect the data. Frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, and ANOVA were used to analyze the data.

It was found that most establishments manufactured the ready-made toys. Their business age was more than 5 years. The investment was made by Thai people. Most were medium establishments manufacturing and exporting human and animal dolls. The goods were sold domestically and internationally. The export markets were in Europe. Local raw materials were most used. The goods were made to order under their own brands. Most establishments did not apply for the standard certification but were members of Toy Industry Association.

With regard to problems, the investigation was made as a whole, by aspects and by items. Six aspects of problems; namely, manufacturing, capital, labor, management, marketing, and exporting were examined. The study revealed that the investigated problems either as a whole, by aspects, or by items were at a moderate level. However the investigation by items manifested that the problems in relation to raw material price and delivery were at a high level while those related to the sufficiency of the boats carrying raw materials, and to machine procurement were at a low level.

According to the comparison of the problems encountered by small, medium and large businesses, it revealed no differences, as a whole. Nevertheless, the investigation by aspects

indicated that the medium and large businesses faced the problem concerning labor more than the small ones. As for the comparison by items, it was found that the small businesses encountered a problem related to collecting debts at a higher level than the medium did while the large establishments had a higher level problem with the wage than the small ones.

(Total 78 pages)

D. Disarmee .

Chairperson

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รศ.นพคุณ นิศามณี และ ผศ.รัตนา อัครภูมิสุวรรณ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.วรพจน์ ศรีวงษ์ชล และ ผศ.ชานินทร์ ศิลปจำรู ซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้คำแนะนำด้านต่าง ๆ คุณวชิราภรณ์ สติธยากร และคุณณัฐนรี เขาว้อยชัย นักศึกษาสาขา MIB รุ่น 6 รอบค่า ผู้ให้ความช่วยเหลือสร้างสรรค์สนับสนุน อีกทั้งวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย รวมถึงคุณพรเพ็ญ คงขำ เจ้าหน้าที่สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม และบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ รวมถึงบัณฑิตวิทยาลัยที่อนุมัติทุนอุดหนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุก ๆ คนในครอบครัวโดยเฉพาะ นางอำนวย ศิริมาศ (มารดา) นายประถม ศิริมาศ (บิดา) นายสุชิน วงษ์วัฒนพงษ์ (สามี) ค.ช.กฤษณะ วงษ์วัฒนพงษ์ (บุตรชาย) และ ค.ญ.ไอลเรศ วงษ์วัฒนพงษ์ (บุตรสาว) ที่ให้กำลังใจและให้โอกาสใช้เวลาของครอบครัวสร้างสรรค์งานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่ให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจให้เสมอมา จนสำเร็จการศึกษา

เกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.6 ประโยชน์ของผลการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมของเล่น	6
2.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น มอก. 685/2540	7
2.3 โครงสร้างอุตสาหกรรมของเล่นและมาตรการภาษีของอุตสาหกรรมของเล่น	23
2.4 ความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	25
2.5 สถานะตลาดส่งออกสินค้าของเด็กเล่นที่สำคัญของไทย	26
2.6 ปัจจัยในการจัดการ	30
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	33
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลของการวิจัย	36
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	66
5.3 ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก ก	69
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์	70
หนังสือขออนุญาตระดมแบบสอบถาม	71
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	72
ภาคผนวก ข	73
แบบสอบถาม	74
ประวัติผู้วิจัย	78

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1 แสดงมูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นของไทย	2
2-1 แสดงคุณสมบัติทางฟิสิกส์ของพลาสติก	17
2-2 แสดงความดันอากาศในห้องลมแต่ละห้อง	18
2-3 แสดงปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากสี สารเคลือบ วัสดุฉีดเขียน พลาสติก กระดาษ และกระดาษแข็ง	21
2-4 แสดงปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากฟิงเกอร์เพนต์และคีนีน	21
2-5 แสดงสถิติการส่งออกสินค้าในกลุ่มของเล่นภาพรวม	26
2-6 แสดงมูลค่าการส่งออกไปสหรัฐอเมริกา	27
2-7 แสดงมูลค่าการส่งออกไปญี่ปุ่น	27
2-8 แสดงมูลค่าการส่งออกไปสหราชอาณาจักร	28
4-1 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามสินค้าที่ผลิต	36
4-2 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามระยะเวลาการประกอบธุรกิจ	37
4-3 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามลักษณะของการลงทุน	38
4-4 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามจำนวนบุคลากรในสถานประกอบการ	39
4-5 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร	40
4-6 จำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ส่งออกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร	41
4-7 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า	42
4-8 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของกลุ่มประเทศที่ส่งออก	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-9 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจัดหาวัตถุดิบ	44
4-10 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามรูปแบบการผลิตสินค้า	45
4-11 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการขอรับรองมาตรฐาน	46
4-12 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการได้รับการส่งเสริมการลงทุน(BOI)	47
4-13 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น	48
4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการผลิต	49
4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านเงินทุน	50
4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านแรงงาน	51
4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการจัดการ	52
4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการตลาด	53
4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการส่งออก	54
4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาโดยภาพรวม	55
4-21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการผลิต จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	56
4-22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านเงินทุน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	57
4-23 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในเรื่องการติดตาม การชำระเงินจากลูกหนี้ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่	58
4-24 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในเรื่องการติดตาม การชำระเงินจากลูกหนี้ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD	58
4-25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านแรงงาน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-26 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่	59
4-27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการจัดการ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	60
4-28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการตลาด จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	60
4-29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านส่งออก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	61
4-30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในภาพรวมแต่ละด้าน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ	62

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4-1 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามสินค้าที่ผลิต	37
4-2 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามระยะเวลาการประกอบธุรกิจ	38
4-3 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามลักษณะของการลงทุน	39
4-4 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามจำนวนบุคลากรในสถานประกอบการ	40
4-5 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร	41
4-6 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร	42
4-7 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า	43
4-8 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามกลุ่มประเทศที่ส่งออก	44
4-9 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจัดหาวัตถุดิบ	45
4-10 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามรูปแบบการผลิตสินค้า	46
4-11 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการขอการรับรองมาตรฐาน	47
4-12 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI)	48
4-13 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการเป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น	49
4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการผลิต	50

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านเงินทุน	51
4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านแรงงาน	52
4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการจัดการ	53
4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการตลาด	54
4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการส่งออก	55
4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาโดยภาพรวม	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ของเล่นนับว่ามีความสำคัญ เพราะนอกจากช่วยให้เด็กเกิดความเพลิดเพลินแล้ว บางชนิดยังช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาด้านความคิด นอกจากนี้ยังมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมหรือธุรกิจที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน เช่น ของเล่นพลาสติกใช้เม็ดพลาสติกจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ของเล่นไม้ใช้ไม้ยางพาราผลิต เป็นการเพิ่มรายได้กับชาวสวนยางพารา ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมไปข้างหน้า (Backward Linking) และยังมีผลเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมไปข้างหน้า (Forward Linking) เช่น บรรจภัณฑ์ การขนส่ง การประกันภัย รวมทั้งยังก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เศษผ้าหรือเศษไม้มาทำตุ๊กตาหรือของเล่นไม้ขนาดเล็ก ยังช่วยให้มีมูลค่าเพิ่ม (Value Added) อีกด้วย

อุตสาหกรรมของเล่นในประเทศไทยระยะแรก ๆ เป็นลักษณะอุตสาหกรรมในครอบครัวผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นการผลิตของเด็กเล่นคุณภาพต่ำและมีราคาถูก ต่อมารูปแบบการผลิตได้พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ ผลิตเพื่อส่งออกและเป็นกิจการหนึ่งที่อยู่ภายในข่ายได้รับการส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่ปี 2520 (กลุ่มวิจัยสินค้าอุตสาหกรรม 1 กองวิจัยสินค้าและการตลาด 1 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, เมษายน 2539)

ขณะนี้ตลาดของเด็กเล่นในระดับโลกมีการแข่งขันสูงมาก แม้ว่าจำนวนเด็กจะเพิ่มขึ้น แต่ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านการคิดในลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นกว่าในอดีต จึงมีผลให้ตลาดของเด็กเล่นหดหายไปบางส่วน โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่มีอายุ 9-14 ปี ที่เล่นของเล่นน้อยลง แต่จะหันไปสนใจสินค้าสำหรับวัยรุ่นแทน เช่น เสื้อผ้า คอนกรี กีฬา และวิดีโอเกมส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่อินเทอร์เน็ตเฟื่องฟูเช่นปัจจุบัน เด็กจำนวนไม่น้อยหันไปสนใจเกมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น เพราะนอกจากเกมออนไลน์จะมีความสนุกสนานมากกว่าแล้ว ยังบ่งบอกถึงความทันสมัยด้วย ดังนั้นผู้ผลิตและผู้ส่งออกของเด็กเล่นไทยจึงต้องเร่งปรับตัวเพื่อรองรับพฤติกรรมผู้บริโภคที่แปรเปลี่ยนไป ท่ามกลางการแข่งขันที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกขณะ (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2546:40-42)

ในช่วงตั้งแต่ปี 2535-2542 การส่งออกของเด็กเล่นไทยได้ชะลอตัวค่อนข้างมาก โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2536 เป็นต้นมา ที่มูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นไทยขยายตัวในระดับไม่เกินร้อยละ 10 ต่อปี จากมูลค่าส่งออกของเด็กเล่น 7,933.0 ล้านบาท ในปี 2536 เป็น 8,726.1 ล้านบาท ในปี 2542

ในขณะที่ช่วงปี 2542-2545 มูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นไทยยังคงมีทิศทางที่ไม่แน่นอน คือในปี 2543 ไทยส่งออกสินค้ากลุ่มดังกล่าวคิดเป็นมูลค่า 9,254.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 และในปี 2544 มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 9,741.6 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ในขณะที่ปี 2545 มูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นไทยกลับลดลงด้วยระดับร้อยละ 4.4 หรือคิดเป็นมูลค่าการส่งออก 9,316.7 ล้านบาท ส่วนสถานการณ์การส่งออกของเด็กเล่นไทยช่วง 5 เดือนแรกในปี 2546 พบว่ามีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในระดับร้อยละ 3.5 ด้วยมูลค่าการส่งออก 3,037.3 ล้านบาท (กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์, 2546)

ตารางที่ 1-1 แสดงมูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นของไทย (หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	ปีพ.ศ.2543	ปีพ.ศ.2544	ปีพ.ศ.2545	ปีพ.ศ.2546
ของเล่นที่มีล้อ	141.7	136.0	122.5	114.5
ตุ๊กตารูปคนและสัตว์	1,554.2	1,478.4	1,316.5	1,187.6
ของเล่นอื่น ๆ	7,558.2	7,994.4	7,580.5	7,007.7
รวม	9,254.0	9,608.9	9,318.7	8,309.8

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (ข้อมูล ณ เดือน กุมภาพันธ์ 2547)

จากตารางที่ 1-1 พบว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าประเภทของเล่นที่มีล้อ ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ และของเล่นอื่น ๆ มีมูลค่าลดลงทุกประเภท โดยสามารถสรุปปัญหาที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการผลิตต้องพึ่งพาการนำเข้าเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีทันสมัยจากต่างประเทศ การผลิตมักเป็นในลักษณะของการผลิตตามคำสั่งของลูกค้า (O.E.M. : Original Equipment Manufacturing) หรือผลิตโดยอยู่ภายใต้ชื่อทางการค้า (Brand Name) ของประเทศผู้ว่าจ้าง ทำให้ผู้ผลิตไทยมักไม่ค่อยคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ดีขึ้น นอกจากนั้นยังขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศ เช่นเม็ดพลาสติก มอเตอร์ สปริง เกียร์ รวมทั้งผ้าขนสัตว์ และสี ตลอดจนแม่พิมพ์ซึ่งวัตถุดิบเหล่านี้ยังคงต้องนำเข้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เนื่องจากวัตถุดิบดังกล่าวที่ผลิตภายในประเทศยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามที่ผู้ซื้อต้องการ
2. ด้านค่าจ้างแรงงานของไทยสูงกว่าประเทศจีน ประเทศผู้นำจึงหันไปสั่งซื้อสินค้าจากจีน ซึ่งมีราคาถูกกว่า
3. ด้านข้อจำกัดทางการตลาดเนื่องจากความเข้มงวดเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยของสินค้าของแต่ละประเทศ

4. ด้านการลงทุนในอุตสาหกรรมของเด็กเล่นไทยมักเป็นการร่วมทุนกับชาวต่างชาติ โดยมีบริษัทแม่ในต่างประเทศเป็นผู้สั่งซื้อ ให้ทำการผลิตตามรูปแบบที่กำหนดมา ทำให้ผู้ผลิตไทยไม่ค่อยคิดค้นนวัตกรรมในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตใหม่ ในทางตรงกันข้ามมักเป็นการพึ่งพาเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา และประสบปัญหาด้านการจัดการ

5. ด้านการส่งออก การแออัดของท่าเรือ เป็นอุปสรรคต่อการส่งสินค้าไปต่างประเทศทำให้การส่งมอบล่าช้า

6. ด้านแรงงาน ขาดแคลนบุคลากรระดับกลางถึงสูง โดยเฉพาะวิศวกรที่จะร่วมออกแบบและพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นรายใหม่ใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อการลงทุนทำธุรกิจ อีกทั้งเป็นข้อมูลให้กับภาครัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หาทางช่วยเหลือและสนับสนุน การดำเนินธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรมของเล่นเด็ก

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

1.2.2 เพื่อศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 มุ่งศึกษาปัญหาในปัจจุบัน 6 ด้านคือ

1.3.1.1 ด้านการผลิต ได้แก่ การจัดหาวัตถุดิบ ราคา ปริมาณ คุณภาพ การส่งมอบวัตถุดิบ รวมถึงการจัดหาเครื่องจักร การบำรุงรักษาเครื่องจักร และการควบคุมปริมาณของเสีย

1.3.1.2 ด้านเงินทุน ได้แก่ การจัดหาแหล่งเงินทุน สภาพคล่องทางการเงินของกิจการ เครดิตการดำเนินการซื้อวัตถุดิบ และการติดตามชำระเงินจากลูกค้า

1.3.1.3 ด้านแรงงาน ได้แก่ จำนวนคนงาน ระดับการศึกษา ค่าจ้างแรงงาน การเปลี่ยนงาน และความชำนาญในงานของคนงาน

1.3.1.4 ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การขึ้นนำทิศทางธุรกิจขององค์กร และการควบคุมธุรกิจ

1.3.1.5 ด้านการตลาด ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การรับประกันสินค้าขององค์กร คราสินค้าของธุรกิจ การตั้งราคาจำหน่ายสินค้า ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมการตลาด

1.3.1.6 ด้านการส่งออก ได้แก่ เงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ความพอเพียงของเรือบรรทุกสินค้า ค่าใช้จ่ายในการออกเอกสารส่งออก มาตรฐานของสินค้าส่งออก กำหนดเวลาในการคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม 19 ทวิ ขั้นตอนในการติดต่อกับหน่วยงานรัฐ ความรวดเร็วการออกเอกสารต่าง ๆ ของภาครัฐ พิกัดอัตราภาษีศุลกากรในการส่งออก ขั้นตอนการขอคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวิ การปฏิบัติงานของพนักงานของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และสภาพความสมบูรณ์ของผู้บรรจุสินค้า

1.3.2 ศึกษาอุตสาหกรรมการผลิตของเล่นเพื่อการส่งออก จากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกตามรายชื่อจากกรมส่งเสริมการส่งออก ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2547

1.3.3 การศึกษาครั้งนี้ดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม – ตุลาคม 2547

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

การคำนวณตัวเลขตัวสุดท้ายจะไม่ใช้วิธีคำนวณแต่จะใช้วิธีบวกหรือลบเพื่อให้ได้ค่าเต็ม 100%

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 สภาพการดำเนินการของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก หมายถึง ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของผู้ประกอบการ

1.5.2 ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก หมายถึง ข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ ด้านการผลิต ด้านเงินทุน ด้านแรงงาน ด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการส่งออก

1.5.3 อุตสาหกรรมของเล่น หมายถึง อุตสาหกรรมที่ผลิตของเล่นแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้งานตามรหัสการส่งออกหรือพิกัดศุลกากร (Harmonized Code) แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1.5.3.1 ของเล่นเด็กที่มีล้อเลื่อน (Wheeled Toys) ซึ่งออกแบบเพื่อให้เด็กขับขี่หรือเข็นทำด้วยโลหะหรือพลาสติก ได้แก่ รถเด็กหัดเดิน รถเข็น รถจักรยานสองล้อหรือสามล้อ สตูดเตอร์ รถยนต์ที่ใช้เท้าถีบ รวมทั้งรถเข็นสำหรับตุ๊กตา (รหัสการส่งออก HS9501)

1.5.3.2 ของเล่นเด็กที่เป็นตุ๊กตารูปคน (Dolls) ได้แก่ ตุ๊กตารูปคนหรือสัตว์ต่าง ๆ ที่ทำด้วยผ้าหรือยัดนุ่น หรือใยสังเคราะห์ที่มีสีสันสดใส ซึ่งต้องใช้แรงงานฝีมือประดิษฐ์ และเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศมาก (รหัสการส่งออก HS9502)

1.5.3.3 ของเล่นเด็กอื่น ๆ (Other Toys) ได้แก่ ของเล่นเด็กที่จำลองย่อขนาดคล้ายของจริง มีทั้งการเคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้ รวมทั้งของเล่นเด็กเพื่อการศึกษา นันทนาการและพัฒนาสติปัญญาของเด็ก เช่น คาบ เครื่องบิน รถ ปืน เป็นต้น (รหัสการส่งออก HS9503)

1.5.4 ลักษณะการผลิตสินค้าแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1.5.4.1 O.E.M. (Original Equipment Manufacturing) หมายถึง ผู้ผลิตดำเนินการผลิตสินค้าตามรูปแบบที่ลูกค้าออกแบบมาให้

1.5.4.2 O.D.M. (Original Design Manufacturing) หมายถึง ผู้ผลิตเป็นผู้ออกแบบและดำเนินการผลิตสินค้าให้กับลูกค้า

1.5.4.3 ผู้ผลิตดำเนินการผลิตสินค้าในตราี่ห้อของตนเอง

1.5.5 ขนาดของสถานประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นเด็กที่ผลิตและส่งออก แบ่งขนาดของอุตสาหกรรมออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

1.5.5.1 ขนาดเล็ก หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน

1.5.5.2 ขนาดกลาง หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานตั้งแต่ 50 คนแต่ไม่เกิน 200 คน

1.5.5.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมากกว่า 200 คน

1.6 ประโยชน์ของผลการวิจัย

1.6.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นรายใหม่ ใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อการลงทุนทำธุรกิจ

1.6.2 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับภาครัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หาทางช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของอุตสาหกรรมของเล่นเด็ก

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเป็นลำดับดังนี้

- 2.1 ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมของเล่น
- 2.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น มอก. 685/2540
- 2.3 โครงสร้างอุตสาหกรรมของเล่นและมาตรการภาษีของอุตสาหกรรมของเล่น
- 2.4 ความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 2.5 สภาพตลาดส่งออกสินค้าของเด็กเล่นที่สำคัญของไทย
- 2.6 ปัจจัยในการจัดการ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมของเล่น

สามารถจำแนกอุตสาหกรรมของเล่นออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (งานวิจัยสินค้าอุตสาหกรรม 1/2 กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ เมษายน 2539)

2.1.1 จำแนกตามวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมของเล่น ซึ่งแยกประเภทวัตถุดิบที่ผลิตเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1.1.1 ของเล่นที่ทำด้วยพลาสติกและโลหะ เป็นของเล่นประเภทที่ได้รับความนิยมมากที่สุด มีทั้งชนิดที่มีเครื่องยนต์กลไกประกอบ สามารถขับเคลื่อนได้โดยการไขลานหรือพลังงานไฟฟ้า (Mechanical Toys) ต้องใช้แรงดันหรือผลัดให้เกิดกิจกรรม เช่น รถสามล้อ รถเข็น ตุ๊กตาคาบ เป็นต้น ซึ่งจะมีทั้งโลหะหรือพลาสติกล้วนและแบบโลหะผสมพลาสติก วัตถุดิบหลักที่ใช้ส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ได้แก่ เม็ดพลาสติก ลี ชิ้นส่วนโลหะ เช่น มอเตอร์ สปริง เกียร์ สกรู แกนเหล็ก ชิ้นส่วนเครื่องไฟฟ้า และเครื่องกลไก เป็นต้น รวมทั้งแม่พิมพ์ในการผลิตของเด็กเล่นที่ไม่มีเครื่องกลไก ส่วนใหญ่จะมีราคาถูกและผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ส่วนของเด็กเล่นที่มีเครื่องกลไก จะมีตั้งแต่ระดับคุณภาพปานกลางไปจนถึงคุณภาพสูง ซึ่งผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลักของเล่นที่ทำด้วยพลาสติกและ โลหะนี้

2.1.1.2 ของเล่นที่ทำด้วยไม้ เป็นของเล่นเพื่อการศึกษา (Education Toys) ผู้ผลิตไทย ออกแบบสินค้าเองเพื่อฝึกสติปัญญา เสริมสร้างความรู้และทักษะให้กับเด็ก โดยทำเป็นรูปแบบทางคณิตศาสตร์ รูปสัตว์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถถอดและประกอบใหม่ได้ ส่วนใหญ่ทำจากไม้ยางพาราซึ่งเป็นวัตถุดิบภายในประเทศ

2.1.1.3 ของเล่นที่ทำจากผ้าและวัสดุอื่น ๆ เป็นของเล่นที่ทำมาจาก นุ่น ขนสัตว์ และวัสดุสังเคราะห์ ของเล่นประเภทนี้มุ่งเน้นที่ความสวยงามเป็นหลัก โดยทำเป็นตุ๊กตารูปคนและสัตว์ มีทั้งการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศและส่งออก ถ้ารับการผลิตเพื่อส่งออกจะใช้วัสดุที่มีคุณภาพสูงและวัตถุดิบบางชนิดจะนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ผ้าขนสัตว์ โพลีเอสเตอร์ ลูกตาจมูกของตุ๊กตา เป็นต้น

2.1.2 จำแนกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

2.1.2.1 ของเล่นมีล้อซึ่งออกแบบเพื่อการขับขี่ ได้แก่ รถสามล้อ รถยนต์ที่ใช้เท้าถีบ รถเข็นตุ๊กตา รถเด็กหัดเดิน

2.1.2.2 ของเล่นที่เป็นตุ๊กตารูปคน เช่น ตุ๊กตาทำด้วยผ้าหรือยัดนุ่นหรือใยสังเคราะห์

2.1.2.3 ของเล่นอื่น ๆ ได้แก่ ของเล่นฝึกสมอง ของเล่นจำลองย่อขนาดรถไฟฟ้ามหานครจะเคลื่อนไหวได้หรือไม่ก็ตาม รวมทั้งชุดของเล่นประกอบ เครื่องดนตรีที่เป็นของเล่น และของเล่นที่มีมอเตอร์เป็นส่วนประกอบ

2.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น มอก.685/2540

2.2.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น ข้อกำหนดทั่วไป (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม : 2530) มีดังนี้

2.2.1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนด วัสดุ คุณสมบัติที่ต้องการภาชนะบรรจุ เครื่องหมาย และฉลาก การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน และการทดสอบและการวิเคราะห์ของเล่น

2.2.1.2 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมของเล่นทุกประเภท รวมทั้งชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่ร่วมกับของเล่น ยกเว้น

ก. ราวประดับและเครื่องตกแต่งงานบันเทิงทั่วไป เช่น กระดาษสี แถบเงิน แถบทอง

ข. จักรยาน 2 ล้อ ที่มีอานนั่งสูงเกิน 635 มิลลิเมตร

ค. ลูกดอก (Darts) ง่ามยิง (Slingshots) หนังสติ๊ก (Catapults)

ง. อุปกรณ์เครื่องเล่นสนาม (Playground Equipment) ที่ใช้เล่นครั้งละมากกว่า 2 คนขึ้นไป

จ. ปืนยาวและปืนสั้นอัดลม (Air Guns and Air Pistols)

ฉ. ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่ไม่ใช่สำหรับเล่น แต่เพื่อการตกแต่งหรือสะสม

ช. แบบจำลองย่อส่วน (Model Kits) ที่ไม่ใช่สำหรับเล่น

ซ. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การพักผ่อน อุปกรณ์กีฬา เครื่องดนตรี เครื่องเรือน ยกเว้นของเล่นที่เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของอุปกรณ์หรือเลียนแบบข้างต้นที่ผลิตเพื่อใช้เล่นทั่วไปและเหมาะสมกับเด็ก

ณ. เครื่องบินจำลอง จรวดจำลอง เรือจำลอง และรถจำลอง ยกเว้นของเล่นที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของอุปกรณ์หรือเลียนแบบข้างต้นที่ผลิตเพื่อใช้เล่นทั่วไป และเหมาะสมกับเด็ก

ญ. ของสะสม (Collectible Products) สำหรับนักสะสมผู้ใหญ่

ฎ. อุปกรณ์สำหรับใช้น้ำสีกที่มีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับเด็กได้ เช่น เรือ แพ

ฏ. ของเล่นในเชิงธุรกิจ (Professional Toys) ที่ติดตั้งตามสถานที่สาธารณะ เช่น ศูนย์การค้าต่าง ๆ

ฐ. ตัวต่อภาพ (Puzzles) ที่มีจำนวนชิ้นมากกว่า 500 ชิ้น หรือไม่มีรูปภาพ

ฑ. พลุ ประทัด และดอกไม้ไฟ

ฏ. ผลิตภัณฑ์ซึ่งประกอบด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ความร้อน เจดนาให้ใช้ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ในลักษณะการสอน

ณ. ยานพาหนะที่ใช้เครื่องยนต์สันดาป (Vehicles with Combustion Engines)

ด. ของเล่นที่ใช้เครื่องยนต์ไอน้ำ (Toy Steam Engines)

ค. ของเล่นประเภทวีดีโอ (Video Toys) ที่สามารถต่อกับจอภาพได้ ที่ทำงานด้วยแรงดันไฟฟ้าเกิน 2 โวลต์

ถ. หุ่นขี้ผึ้งตุ๊กตา

ท. ตู้อบไฟฟ้า เตารีดไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ใช้งานอื่น ๆ ที่ทำงานด้วยแรงดันไฟฟ้าเกิน 24 โวลต์

ธ. เครื่องประดับเลียนแบบอัญมณีสำหรับเด็ก (Fashion Jewelry)

น. ชุดฝึกและอุปกรณ์อื่น ๆ สำหรับช่วยพยุงตัวในน้ำ

บ. แวนควายน้ำ แวนตากันแดด และเครื่องป้องกันสายตาอื่น ๆ รวมถึงหมวกสำหรับใส่เวลาขี่จักรยานและเล่นสเกตบอร์ด

ป. ของเล่นที่ถูกจับเคลื่อนในอากาศอย่างอิสระ โดยใช้แถบยางยืดประเภทเดียวกับจ๋ามยิง เช่น เครื่องบินและจรวด

2.2.2 บทนิยาม ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

2.2.2.1 ของเล่น หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีการออกแบบและทำให้เด็กเล่น

2.2.2.2 เด็ก หมายถึง ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 14 ปี บริบูรณ์

2.2.2.3 ของเล่นในน้ำ หมายถึง ของเล่นประเภทเครื่องช่วยลอยตัว เครื่องช่วยว่ายน้ำ และอื่นๆ ที่ใช้เล่นในน้ำ

2.2.2.4 สารเคลือบ หมายถึง สิ่งที่ใช้เคลือบของเล่น หรือชิ้นส่วนของของเล่น ได้แก่ สีวาร์นิช แล็กเกอร์ โลหะ และอื่นๆ

2.2.2.5 วัสดุขีดเขียน หมายถึง ส่วนของเครื่องขีดเขียน ซึ่งเป็นของเล่นหรือชิ้นส่วนของของเล่นที่ทำให้ปรากฏเป็นตัวหนังสือ เลข เส้น หรือรูปต่างๆ

2.2.2.6 สี หมายถึง สีน้ำมันและสีน้ำทุกชนิดที่เป็นของเล่น หรือเป็นชิ้นส่วนของของเล่น

2.2.2.7 ดินปั้น หมายถึง ดินน้ำมัน และดินอื่นที่ใช้สำหรับปั้น

2.2.2.8 ฟิงเกอร์เพนต์ (finger paint) หมายถึง สีที่เป็นของเหลวสำหรับเด็กใช้ในงานศิลปะ โดยใช้นิ้วมือจุ่มสีแล้วระบายบนวัสดุที่ต้องการ

2.2.3 วัสดุ

2.2.3.1 วัสดุทุกชนิดที่ใช้ทำของเล่นต้องเป็นวัสดุใหม่ หรือเป็นเศษวัสดุใหม่ที่ได้จากกระบวนการทำผลิตภัณฑ์อื่นที่ไม่เคยใช้งานมาก่อน เช่น เศษพลาสติกจากการทำชิ้นงาน เศษเส้นใย สิ่งทอ เศษผ้า และต้องปราศจากสิ่งแปลกปลอมที่เป็นอันตราย หรือสิ่งอื่นใดในปริมาณที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังนี้

2.2.3.2 พลาสติก

ก. ต้องทำจากเรซินที่ไม่เคยใช้งานมาก่อน หรือทำจากเศษพลาสติกที่เหลือจากการทำชิ้นงานอื่น แต่ไม่เคยใช้งานมาก่อนและปราศจากสารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ที่เป็นอันตรายหรือสิ่งอื่นใดในปริมาณที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข. วัตถุเจือปน เช่น ผงสี ตัวคงสภาพ ที่ใช้ผสมเพื่อประโยชน์ในการทำ ต้องไม่มากจนเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือทำให้เกิดผลเสียต่อการใช้

2.2.4 ไม้

2.2.4.1 ต้องปราศจากรา หรือรอยที่เกิดจากการทำลายของปลวกหรือแมลงอื่นๆ

2.2.4.2 ต้องไม่อาบหรืออัดด้วยสารรักษาเนื้อไม้ที่อาจเป็นพิษหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

2.2.5 แก้ว

2.2.5.1 ห้ามใช้แก้วทำของเล่นสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ยกเว้นลูกแก้วในของเล่นที่เขย่าให้เกิดเสียง

2.2.5.2 ให้ใช้แก้วทำของเล่น สำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ได้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการใช้งาน เช่น กล้องส่องทางไกล และต้องหนาไม่น้อยกว่า 2 มิลลิเมตร

2.2.6 วัสดุอัดไส้

2.2.6.1 ต้องปราศจากเศษวัสดุหรือชิ้นวัตถุใด ๆ ที่แข็ง แหวม คม หรืออื่น ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก

2.2.6.2 ต้องไม่มีรา แมลง ชิ้นส่วนของแมลง มูลสัตว์ หรือตัวอ่อนของแมลง

2.2.6.3 วัสดุอัดไส้ที่มีลักษณะเป็นเม็ด (Granule) ขนาดไม่เกิน 3 มิลลิเมตร ต้องหุ้มห่อ 2 ชั้นก่อนทำเป็นของเล่น

2.2.7 สิ่งทอ ต้องเป็นชนิดที่มีการติดไฟต่ำโดย เมื่อทดสอบตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่นแล้ว เปลวไฟที่เกิดขึ้นต้องดับได้เองภายในเวลา 5 วินาที หรือบริเวณที่เกิดการลุกไหม้เป็นเวลา 5 วินาที ต้องมีความขาวน้อยกว่า 100 มิลลิเมตร

2.2.8 เชื้อเพลิง เชื้อเพลิงทั้งที่เป็นของแข็งและของเหลวที่ใช้ร่วมกับของเล่น ซึ่งอาจอยู่ภายในของเล่นหรือแยกอยู่ต่างหาก ต้องมีคำเตือนไว้ที่ฉลาก

2.2.9 ห้ามใช้วัสดุต่อไปนี้ทำของเล่น

2.2.9.1 สารที่เมื่อถูกน้ำแล้วมีการขยายตัวเพิ่มขนาดผิดปกติ เช่น โซเดียมโพลีอะคริเลต

2.2.9.2 วัสดุไวไฟต่อไปนี้

ก. เซลลูลอยด์ (เซลลูโลสไนเตรด) หรือวัสดุอื่นที่มีสมบัติการติดไฟเหมือนเซลลูลอยด์ ยกเว้นที่เป็นส่วนประกอบในสีและวาร์นิช

ข. วัสดุที่ผิวหนังจะถูกเป็นไฟวาบ (Flash Effect) ถ้านำเข้ามาใกล้เปลวไฟ

ค. ก๊าซที่ติดไฟได้ (Flammable Gas)

ง. สารที่รวมตัวกับสารอื่นแล้วเกิดเป็นสารใหม่ที่ติดไฟได้

จ. สารที่เกิดความร้อนหรือติดไฟได้เองในบรรยากาศที่อุณหภูมิห้อง โดยไม่ต้องรับพลังงานใด ๆ

ฉ. สารที่ถูกน้ำหรือความชื้นในอากาศแล้วเกิดก๊าซที่ติดไฟได้ เช่น สารประกอบโลหะคาร์ไบด์

2.2.10 คุณลักษณะที่ต้องการ

2.2.10.1 ลักษณะทั่วไป

ก. พื้นผิวต้องสะอาด และไม่มีรอยตำหนิหรือข้อบกพร่องใด ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดบาดแผลหรือเป็นอันตรายต่อเด็ก

ข. ขอบที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย เมื่อทดสอบบริเวณหรือส่วนที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย หากมีขอบที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย ต้องมีลักษณะที่ปลอดภัยหรือเกิดอันตรายจากการเล่นน้อยที่สุด และต้องเป็นดังนี้

(1) ขอบของส่วนที่เป็นแก้วต้องมน ไม่มีคม หรือต้องเคลือบด้วยสารป้องกันความคมไว้ เช่น พลาสติก ยกเว้นกระจกที่ใช้กับกล้องจุลทรรศน์

(2) ขอบของส่วนที่เป็นโลหะแผ่น ต้องไม่มีคมหรือต้องงอ โค้งหรือม้วน หรือต้องเคลือบด้วยสารป้องกันความคมไว้ เช่น พลาสติก

(3) ขอบของส่วนที่เป็นวัสดุอื่น เช่น พลาสติก โลหะ ไม้ ต้องปราศจากสิ่งบกร่องใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก เช่น ครีบ เลียน รอยฉีกขาด

(4) ส่วนคมของของเล่นประเภทมีคม ให้มีคมได้เฉพาะในของเล่นสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปเท่านั้น และต้องมีคำเตือนและวิธีเล่นไว้ที่ฉลาก

ค. รูในชิ้นส่วนซึ่งทำจากวัสดุแข็งบาง ของเล่นสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีรูปในชิ้นส่วน ซึ่งทำจากวัสดุแข็งบาง เช่น โลหะแผ่น และวัสดุอื่น ๆ ที่หนาไม่เกิน 1.6 มิลลิเมตร และมีความลึกของรูมากกว่าหรือเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ต้องเป็นดังนี้

(1) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของรูน้อยกว่า 5 มิลลิเมตร หรือ

(2) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของรูเกิน 12 มิลลิเมตร และขอบต้องไม่มีคม หรือต้องเคลือบด้วยสารป้องกันความคมไว้ เช่น พลาสติก

ง. ตัวยัด

(1) ส่วนของตัวยัดที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย ต้องปราศจากสิ่งบกพร่องใด ๆ ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อเด็ก เช่น เลียน

(2) ส่วนของตัวยัดที่ออกแบบให้ฝังจมในเนื้อวัสดุ ต้องไม่มีส่วนใดยื่นออกเหนือพื้นผิวของเล่น

(3) ส่วนปลายของตัวยัด เช่น หมุดเกลียว ตะปู และอื่น ๆ ที่ใช้ทำของเล่น ต้องไม่เป็นส่วนที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย

จ. ปลายยื่น

(1) ปลายยื่นที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย หากมีปลายยื่นที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย ต้องไม่แหลมหรือมีคม หรือต้องเคลือบด้วยสารป้องกันความคมไว้ เช่น พลาสติก

(2) ปลายยื่นที่เป็นเส้นลวด ต้องม้วนหรือพันให้เรียบร้อย หากเป็นปลายยื่นที่มีวัตถุประสงคให้เด็กจับงอได้ เมื่อทดสอบความทนแรงบิดของลวดต้องไม่หัก

(3) ปลายยื่นที่แหลมหรือมีคม และมีความจำเป็นต่อการเล่นให้มีเฉพาะในของเล่นสำหรับเด็กอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปเท่านั้น และต้องมีคำเตือนและวิธีเล่นไว้ที่ฉลาก

ฉ. บานพับ ระยะห่างระหว่างขอบของชิ้นส่วน 2 ชิ้น ที่ยึดกันด้วยบานพับ เช่น ประตู ผา ทุกตำแหน่งต้องน้อยกว่า 5 มิลลิเมตร หรือต้องเกิน 12 มิลลิเมตร

ช. กลไกการขับเคลื่อน

(1) กลไกการขับเคลื่อนใด ๆ ที่เป็นส่วนประกอบของของเล่น ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อเด็ก เช่น เหยื่อ สายพาน

(1.1) ต้องไม่เป็นส่วนที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย

(1.2) ความทนต่อการดกกระแทกต้องใช้งานได้ตามปกติ โดยส่วนที่เป็นกลไกต้องไม่หลุด

(2) ฤดูไขลานหรือกลไกการขับเคลื่อนโดยการหมุนคลายลาน ถ้าติดอยู่กับของเล่น ส่วนที่ใช้มือไขลานต้องอยู่ห่างจากตัวของเล่นไม่น้อยกว่า 5 มิลลิเมตร หรือต้องเกิน 12 มิลลิเมตร

(3) เชือก ลวด หรือวัสดุอื่นที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 1.5 มิลลิเมตร ที่ทำให้เกิดการขับเคลื่อนของเล่นสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี แรงที่ทำให้เชือก ลวด หรือวัสดุนั้น กลับสู่สภาพเดิมต้องไม่เกิน 4.5 นิวตัน

ช. สปริง สปริงดังต่อไปนี้ต้องมีสิ่งป้องกัน

(1) สปริงขดแบบลานนาฬิกาที่มีระยะระหว่างขดเมื่อคลายสุดแล้วเกิน 3 มิลลิเมตร

(2) สปริงขดแบบเกลียวที่เมื่อได้รับแรงถึง 40 นิวตันแล้ว มีระยะระหว่างเกลียวตั้งแต่ 3 มิลลิเมตรขึ้นไป

(3) สปริงใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็กในขณะที่เล่น สิ่งป้องกันต้องไม่หลุด

ฉ. ตะเข็บของของเล่นที่ทำจากวัสดุถึงทอ ตะเข็บหรือเส้นด้ายบริเวณตะเข็บต้องไม่ขาด หรือวัสดุชั้นนอกที่ติดอยู่กับตะเข็บต้องไม่แยกออก

2.2.11 คุณสมบัติเฉพาะแบบ

2.2.11.1 ของเล่นขนาดเล็กสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และของเล่นซึ่งมีชิ้นส่วนขนาดเล็กที่ถอดออกได้สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี

2.2.11.2 ของเล่นซึ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนขนาดเล็กที่ถอดออกไม่ได้ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ชิ้นส่วนขนาดเล็กที่ถอดออกไม่ได้ต้องติดแน่นอยู่กับของเล่น และต้องไม่หลวมและหลุดออกมา โดยใช้แรงดึง ดังนี้

ก. 50 นิวตัน $\pm$ 2 นิวตัน สำหรับชิ้นส่วนที่มีขนาดหรือเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 6 มิลลิเมตร

ข. 90 นิวตัน $\pm$ 2 นิวตัน สำหรับชิ้นส่วนที่มีขนาดหรือเส้นผ่านศูนย์กลางเกิน 6 มิลลิเมตรขึ้นไป

2.2.11.3 ของเล่นที่ใช้เป่า เช่น นกหวีด เมื่อใช้แรงดูด 10 กิโลพาสคัลดูดที่ปากเป่าแล้ว เมื่อกดลมที่อยู่ภายในต้องไม่หลุดออกมา

2.2.11.4 ของเล่นในเปลม เติง หรือรถเข็นเด็ก

ก. เชือก ด้าย หรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะเป็นเส้นและปลายข้างหนึ่งผูกติดกับเปลม เติง หรือรถเข็นเด็ก

(1) ในกรณีที่เส้นเป็นเส้นอิสระ ความยาวต้องไม่เกิน 300 มิลลิเมตร

(2) ในกรณีที่ผูกกับห่วง ความยาวเส้นรอบวงของห่วงต้องไม่เกิน 350 มิลลิเมตร

(3) ในกรณีที่เส้นเป็นสายยึด เมื่อดึงให้ยืดออกด้วยแรง 25 นิวตันแล้ว ความยาวต้องเป็นไปตามข้อ ก. และ ข.

ข. สายยึดที่มีปลายทั้งสองข้างผูกติดกับเปลม เติง หรือรถเข็นเด็กขวางจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่ง เมื่อดึงให้ยืดออกด้วยแรง 25 นิวตันแล้ว ความยาวต้องไม่เกิน 750 มิลลิเมตร และจะยาวกว่าความยาวเดิมได้ไม่เกินร้อยละ 40

2.2.11.5 ของเล่นที่ใช้ลากสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี เชือกหรือสายสำหรับลากต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางหรือความหนาไม่น้อยกว่า 1.5 มิลลิเมตร และต้องไม่คม

2.2.11.6 ของเล่นที่มีสายคล้องคอ

ก. ให้มีสายคล้องคอได้สำหรับเด็กตั้งแต่อายุ 5 ปีขึ้นไปเล่นเท่านั้น

ข. สายคล้องคอต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางหรือความหนาไม่น้อยกว่า 1.5 มิลลิเมตร และต้องไม่คม

2.2.11.7 ของเล่นที่เด็กเข้าไปเล่นภายในได้ และมีประตู ฝา หรืออุปกรณ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน

ก. ห้ามใช้กระดุม ชิป กลอน ขอสับ หรือวัสดุอื่นที่ใช้งานได้คล้ายคลึงกัน

ข. เด็กต้องสามารถเปิดประตู ฝา หรืออุปกรณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันจากภายในออกได้โดยง่าย

ค. เมื่อปิดประตู ฝา หรืออุปกรณ์อื่นที่คล้ายคลึงกัน ต้องมีการถ่ายเทอากาศได้ ในกรณีที่เล่นของเล่นที่ทำจากวัสดุเทอร์โมพลาสติก ต้องมีค่าเตือนไว้ที่ฉลาก

2.2.11.8 ของเล่นที่ใช้ครอบศีรษะ สวมศีรษะ หรือปิดปากและจมูก ซึ่งทำจากวัสดุที่อากาศผ่านไม่ได้

ก. วัสดุที่เป็นพลาสติกอ่อน ต้องมีความหนาโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 0.038 มิลลิเมตร

ข. ของเล่นที่ใช้ครอบศีรษะ ต้องมีช่องอากาศขนาดไม่น้อยกว่า 6 ตารางเซนติเมตร จำนวน 2 ช่อง แต่ละช่องห่างกันไม่น้อยกว่า 150 มิลลิเมตร

ค. ของเล่นที่ใช้สวมศีรษะหรือปิดปากและจมูก ต้องมีช่องอากาศที่บริเวณปาก และ / หรือจมูกเพียงพอที่จะหายใจได้สะดวก

2.2.11.9 ของเล่นที่ต้องรับน้ำหนักตัวเด็ก

ก. ของเล่นที่เคลื่อนที่ได้ด้วยกำลังของเด็ก เช่น จักรยาน สกูเตอร์ สเกดบอร์ด

(1) เมื่อทดสอบความทนแรงในสภาพนิ่งและความทนแรงในสภาพที่เคลื่อนที่ ต้องไม่มีบริเวณหรือชิ้นส่วนใดแตกหรือหัก

(2) เมื่อทดสอบเสถียรภาพบนระนาบเอียง ต้องไม่พลิกคว่ำ ยกเว้นของเล่นประเภทที่มีสองล้อ เช่น จักรยานสองล้อ สกูเตอร์ ทั้งที่มีและไม่มีอุปกรณ์เสริมเพื่อช่วยพยุงกันล้มไม่ต้องทดสอบ

(3) ในกรณีที่มกลไกการขับเคลื่อนและมีล้อ ซึ่งหมุนได้อย่างอิสระ ต้องมีห้ามล้อของเล่นต้องไม่เคลื่อนที่

(4) ในกรณีที่เล่นจักรยานสองล้อแบบมีโซ่ ต้องประกอบด้วยโซ่ งานโซ่ และหุ้มโซ่ และหุ้มโซ่ต้องติดแน่นกับตัวจักรยาน โดยที่เด็กไม่สามารถดึงให้หลุดออกมาได้ ถ้าไม่ใช่เครื่องมือ ของเล่นอื่นซึ่งขับเคลื่อนด้วย โซ่ต้องมีหุ้มโซ่ด้วยเช่นกัน

(5) ช่องว่างระหว่างล้อ หรือขางานโซ่กับตัวจักรยาน หรือส่วนอื่น ๆ ของตัวจักรยาน เช่น บังโคลน หุ้มโซ่ ต้องห่างกันน้อยกว่า 5 มิลลิเมตร หรือมากกว่า 12 มิลลิเมตร

ข. ของเล่นอยู่กับที่ เช่น ม้าโยก กระดานเดิน กระดานหก ยกเว้นชิงช้า

(1) เมื่อทดสอบความทนแรงในสภาพนั่งต้องไม่มีบริเวณ หรือชิ้นส่วนใดแตกหรือร้าว

(2) ในกรณีที่ไม่มีอุปกรณ์ยึดของเล่นให้ติดแน่นกับพื้นดิน เมื่อทดสอบเสถียรภาพบนระนาบเอียงต้องไม่พลิกคว่ำ

(3) ของเล่นภายนอกอาคาร ต้องมีช่องหรือวิธีอื่นใดเพื่อระบายน้ำที่อาจสะสมอยู่ภายในของเล่น

ค. ชิงช้า

(1) เมื่อทดสอบความแข็งแรงของชิงช้า ต้องไม่มีส่วนใดแตกชำรุดหรือมีผลเสียหายต่อการใช้งาน

(2) สายชิงช้า เช่น เชือก ไซ้ ต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง (ในกรณีของไซ้เป็นความกว้างของลูกไซ้) เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 10 มิลลิเมตร

(3) ตะขอแขวน ต้องมีวนเป็นมุมไม่น้อยกว่า 540 องศา

(4) ในกรณีที่อุปกรณ์ป้องกันเด็กตกจากที่นั่งต้องเป็นราวกันล้อมรอบตัวเด็กที่ระดับความสูงระหว่าง 200 มิลลิเมตร ถึง 300 มิลลิเมตร จากที่นั่ง หรือเป็นแถบรัดเด็กให้ติดอยู่กับที่นั่ง

(5) ต้องมีคำเตือนไว้ที่ฉลาก

2.2.11.10 ของเล่นที่ไม่ต้องรับน้ำหนักตัวเด็ก อยู่กับที่ และหนักเกิน 5 กิโลกรัม เมื่อทดสอบเสถียรภาพของเล่นที่มีน้ำหนักมากต้องไม่พลิกคว่ำ

2.2.11.11 ของเล่นที่ใช้ฟุ้งหรือยิงหรือของเล่นที่มีเครื่องฟุ้งหรือยิง

ก. ข้อกำหนดทั่วไป

(1) ส่วนปลายของของเล่นที่ใช้ฟุ้ง ต้องมีรัศมีไม่น้อยกว่า 2 มิลลิเมตร

(2) วัสดุยึดหยุ่นได้ที่ใช้เป็นพื้นผิวกระแทก เมื่อทดสอบความทนแรงดึงและความทนโมเมนต์บิดแล้ว วัสดุที่หุ้มหรือวัสดุแม่เหล็กต้องไม่หลุด ไม่มีขอบคม ไม่มีปลายแหลม

(3) ของเล่นที่ใช้ยิงต้องใช้ได้เฉพาะกับลูกที่ให้ออกมาของเล่นนั้นเท่านั้น และต้องผ่านการทดสอบการกระแทก

2.2.11.12 ของเล่นที่ใช้ฟุ้งโดยเด็กเป็นผู้กำหนดพลังงานจลน์ที่ใช้

ก. ส่วนปลายของหลาวหรือลูกดอกต้องไม่ทำจากโลหะ ยกเว้นในกรณีที่ต้องเกี่ยวข้องกับแม่เหล็ก ให้ทำจากวัสดุแม่เหล็กได้

ข. ของเล่นที่ใช้ฟุ้งในรูปของเครื่องบินและลูกยิง เช่น ปืน และปืนพกอัดสปริงหน้าไม้และไม้ซาง จะต้องไม่ทำจากโลหะ ไม่มีปลายแหลมคม พื้นผิวที่อัดกระแทกของเล่นที่ใช้ฟุ้งนั้น ต้องมีวัสดุยืดหยุ่น เช่น ยาง และมีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่า 3 เซนติเมตร

2.2.11.13 ของเล่นที่ใช้ยิง โดยตัวของเล่นกำหนดพลังงานจลน์ที่ใช้

ก. ของเล่นที่เลียนแบบอาวุธปืน ที่ปลายกระบอกปืนต้องมีแถบสีแสด (Brighten Orange) กว้างไม่น้อยกว่า 6 มิลลิเมตร

ข. ลูกยิงที่ต้องใช้ไม้ทำจากโลหะ ไม่มีปลายแหลมคม

ค. พลังงานจลน์เฉลี่ยของของเล่นที่ใช้ยิง เมื่อทดสอบการเคลื่อนที่วิถีโค้งของของเล่นแล้วจะต้องเกิน 0.08 จูล สำหรับลูกยิงที่แข็ง โดยไม่มีพื้นผิวอัดกระแทกที่ยืดหยุ่น และ 0.5 จูล สำหรับลูกยิงที่ยืดหยุ่นหรือลูกยิงที่มีพื้นผิวอัดกระแทกที่ยืดหยุ่น

ง. กรณีลูกยิงใช้พลังงานจลน์เฉลี่ยมากกว่า 0.08 จูล ส่วนพื้นผิวอัดกระแทกต้องมีการป้องกันด้วยวัสดุยืดหยุ่น เช่น ยาง เมื่อทดสอบการเคลื่อนที่วิถีโค้งของของเล่นแล้วค่าพลังงานจลน์เฉลี่ยต่อหน่วยพื้นที่ของพื้นผิวอัดกระแทกที่ยืดหยุ่นต้องไม่เกิน 0.16 จูลต่อตารางเซนติเมตร

2.2.11.14 ต้องมีคำเตือนและวิธีเล่นไว้ที่ฉลาก

ก. ของเล่นที่เลียนแบบอาวุธที่ไม่ใช่ฟุ้งหรือยิง เช่น มิด ดาบ ขวาน ต้องไม่มีขอบมีคมหรือปลายแหลมคม

ข. ของเล่นที่เลียนแบบเครื่องป้องกันตัว เช่น หมวกนิรภัย เครื่องป้องกันตา

(1) ต้องมีคำเตือนไว้ที่ฉลาก

(2) ในกรณีที่เป็เครื่องป้องกันตา เช่น แว่นนิรภัย แว่นดำน้ำ ส่วนที่เป็นวัสดุโปร่งใสต้องไม่แตก

ค. ของเล่นที่เขย่าเพื่อให้เกิดเสียง

(1) เม็ดที่ทำให้เกิดเสียง ต้องกลมและมีผิวเรียบ

(2) ห้ามใช้เมล็ดพืชหรือวัสดุอื่นใดที่เมื่อทดสอบการพองตัวในน้ำแล้วขนาดของเมล็ดพืชหรือวัสดุนั้นเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดสอบเกินร้อยละ 5

(3) เมื่อทดสอบความทนต่อการตกกระแทกความทนแรงกระแทกต้องไม่ร้าวหรือแตก

(4) เมื่อทดสอบรูปร่างและขนาด ของเล่นต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของของเล่นโผล่ยื่นพ้นออกจากฐานของเทมเพลต A และ B

ง. วาวหรือของเล่นประเภทบินได้อื่น ๆ ที่เล่นโดยมีสายยาวตั้งแต่ 3 เมตรขึ้นไป

(1) ตัววาว หรือตัวของเล่น

(1.1) ต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งทำด้วยโลหะ หรือมีโลหะเป็นส่วนผสม หรือเคลือบโลหะ ที่มีความยาวตั้งแต่ 250 มิลลิเมตรขึ้นไป ในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

(1.2) ต้องมีคำเตือนไว้ที่ฉลาก

(2) สาย

(2.1) ต้องไม่มีโลหะใด ๆ ผสมอยู่

(2.2) ต้องมีสภาพต้านทานไฟฟ้าไม่น้อยกว่า 1 เมกะโอห์มเมตร

จ. ของเล่นในน้ำ ต้องมีคำเตือนไว้ที่ฉลาก

(1) ของเล่นในน้ำต้องเป่าลมและทำด้วยพลาสติก

(1.1) พลาสติกต้องมีสีสด ตัดกับสีของน้ำ และต้องมีสมบัติทางฟิสิกส์เป็นไปตามตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 แสดงคุณสมบัติทางฟิสิกส์ของพลาสติก

ความยาวของส่วนที่ยาวที่สุด ก่อนเป่าลม (มิลลิเมตร)	ความหนาของพลาสติก ต่ำสุด (มิลลิเมตร)	แรงดึงแต่ละแนวที่ทำให้ พลาสติกขาดต่ำสุด (นิวตัน)
น้อยกว่า 760	0.25	35
ตั้งแต่ 760 ขึ้นไป	0.30	45
หมายเหตุ 1) ถ้าส่วนที่ยาวที่สุดมีรอยเชื่อมให้วัดจากขอบในของรอยเชื่อมเข้ามา 2) แรงดึงแต่ละแนว หมายถึง แรงดึงในแนวขวางเครื่องและในแนวนานเครื่อง		

(1.2) ถ้าส่วนที่ยาวที่สุดก่อนเป่าลม ยาวตั้งแต่ 760 มิลลิเมตรขึ้นไป ต้องมีห้องลม (Air Chamber) ที่แยกเป็นอิสระจากกันอย่างน้อย 2 ห้อง

(1.3) เมื่อบรรจุก๊าซเข้าไปในห้องลมแต่ละห้องจนได้ความดันอากาศตามที่ระบุในตารางที่ 2-2 แล้ว ต้องไม่พบข้อบกพร่องต่าง ๆ เช่น ห้องลมแตก รอยตะเข็บแยกออกจากกัน รอยรั่วหรือรูรั่ว จุกหลุด

ตารางที่ 2-2 แสดงความดันอากาศในห้องลมแต่ละห้อง

ความยาวเส้นรอบวงของห้องลม (มิลลิเมตร)	ความดันอากาศ (มิลลิเมตร)
น้อยกว่า 200	85
200 ถึง น้อยกว่า 400	75
400 ถึง น้อยกว่า 700	60
700 ถึง น้อยกว่า 1,000	50
1,000 ถึง น้อยกว่า 1,300	40
1,300 ขึ้นไป	35
หมายเหตุ การวัดความยาวเส้นรอบวง ให้วัดเส้นรอบวงตามแนวใดแนวหนึ่งที่ทำให้ค่าแรงดึงสูงสุด	

(1.4) ระบบปิด-เปิดห้องลมต้องเป็นแบบสองชั้น ประกอบด้วย จุกและลิ้นปิด-เปิด เชื่อมติดกับบริเวณรอบปากห้องลม ซึ่งเมื่อดึงด้วยแรง 50 นิวตัน เป็นเวลา 10 วินาทีแล้ว รอยเชื่อมต้องไม่ขาด

(1.5) กรณีที่เชือกติดกับของเล่นเมื่อดึงด้วยแรง 70 นิวตัน เป็นเวลา 10 วินาทีแล้ว เชือกและส่วนที่ยึดเชือกต้องไม่ขาด

ฉ. ของเล่นที่มีเสียง ยกเว้นของเล่นที่ใช้เป่าหรือตีเพื่อให้เกิดเสียง

(1) ของเล่นที่มีเสียงแบบไม่ต่อเนื่องและแต่ละครั้งมีเสียงนานน้อยกว่า 1 วินาที

(1.1) ของเล่นสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 18 เดือน ต้องมีระดับเสียงไม่เกิน 105 เดซิเบลเอ

(1.2) ของเล่นสำหรับเด็กอายุเกิน 18 เดือน ต้องมีระดับเสียงไม่เกิน 110 เดซิเบลเอ

(2) ของเล่นที่มีเสียงแบบต่อเนื่องนานตั้งแต่ 1 วินาทีขึ้นไป

(2.1) ของเล่นสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 18 เดือน ต้องมีระดับเสียงไม่เกิน 75 เดซิเบลเอ

(2.2) ของเล่นสำหรับเด็กอายุไม่เกิน 18 เดือน ต้องมีระดับเสียงไม่เกิน 85 เดซิเบลเอ

ข. ของเล่นที่ทำด้วยพลาสติกอ่อน (Flexible Plastics Sheetting) ที่มีขนาดเกิน 100 มิลลิเมตร x 100 มิลลิเมตร แผ่นพลาสติกอ่อนนั้นต้องหนา โดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 0.038 มิลลิเมตร

ช. ของเล่นที่มีชิ้นส่วนซึ่งต้องสัมผัสหรือได้รับความร้อน ชิ้นส่วนทำด้วยแก้ว ซึ่งต้องสัมผัสหรือได้รับความร้อน ต้องทำจากแก้วบอโรซิลิเกตหรือแก้วชนิดอื่นที่มีคุณภาพเทียบเท่า

ฅ. ของเล่นที่มีเชื้อเพลิงหรือแหล่งความร้อนอื่น

(1) ของเล่นนั้นต้องไม่ถูกเป็นไฟในขณะที่เล่นติดต่อกันแม้เป็นเวลานานไม่มีควัน ไม่มีกลิ่นที่น่ารังเกียจ

(2) ในกรณีที่ใช้เชื้อเพลิง เมื่อทดสอบการบรรจุเชื้อเพลิงแล้ว

(2.1) เชื้อเพลิงที่เป็นของแข็ง ต้องไม่คกออกจากที่บรรจุ

(2.2) เชื้อเพลิงที่เป็นของเหลว ต้องไม่รั่ว ไม่ไหลออกจากที่บรรจุ

(3) ในกรณีที่เตาเผา ต้องเป็นแบบที่นิ้วสอดเข้าไปในเตาเผาไม่ได้ และที่ฝาต้องมีที่จับสำหรับปิด-เปิดเตาเผา

(4) เมื่อใช้งานเต็มท่อนอุณหภูมิถึงจุดสมดุลแล้ว อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น ณ ส่วนที่ต้องสัมผัสด้วยมือ เช่น ลูกบิด ที่จับ ปุ่มบังคับ ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

(4.1) 25 องศาเซลเซียส ถ้าส่วนนั้นทำด้วยโลหะ

(4.2) 30 องศาเซลเซียส ถ้าส่วนนั้นทำด้วยหรือกระเบื้องเคลือบ

(4.3) 35 องศาเซลเซียส ถ้าส่วนนั้นทำด้วยพลาสติกหรือไม้

(5) เมื่อใช้งานเต็มท่อนอุณหภูมิถึงจุดสมดุลแล้ว อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้น ณ ส่วนที่จับหรือสัมผัสได้ง่าย (ยกเว้นส่วนตามข้อ (4)) ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

(5.1) 45 องศาเซลเซียส ถ้าส่วนนั้นทำด้วยโลหะ

(5.2) 55 องศาเซลเซียส ถ้าส่วนนั้นทำด้วยวัสดุอื่น

ฉ. ของเล่นสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี บิบหรือกั๊ดเล่น

(1) เมื่อทดสอบรูปร่างและขนาดแล้ว ต้องไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของของเล่นโผล่ขึ้นพ้นออกมาจากฐานของเทมเพลต A และ B

(2) เมื่อทดสอบรอยร้าวแล้ว ของเล่นต้องไม่มีรอยร้าว รอยปริ รอยแตก หรือความเสียหายอื่น ๆ

2.2.11.15 คุณสมบัติด้านการติดไฟ

ก. หน้ากากและเป็นหน้ากากบางส่วนที่มีเส้นขนหรือเส้นผมยาวน้อยกว่า 50 มิลลิเมตร หรือไม่มีเส้นขนหรือเส้นผม เมื่อทดสอบการติดไฟแล้ว

(1) ต้องไม่ติดไฟ หรือ

(2) ในกรณีติดไฟ

(2.1) เปลวไฟที่เกิดขึ้นต้องดับภายในเวลาไม่เกิน 2 วินาที และ

(2.2) ระยะที่เกิดการลุกไหม้ต้องไม่เกิน 70 มิลลิเมตร

ข. ของเล่นที่เป็นเครา หนวด หมปปลอม และหน้ากาก ซึ่งมีขนฟูหรือเส้นผมที่มีความยาวกว่า 50 มิลลิเมตร เมื่อทดสอบการติดไฟแล้ว

(1) ต้องไม่ติดไฟ หรือ

(2) ในกรณีติดไฟ

(2.1) เปลวไฟที่เกิดขึ้นต้องดับภายในเวลาไม่เกิน 2 วินาที และ

(2.2) ส่วนที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวตั้งแต่ 150 มิลลิเมตรขึ้นไป ความยาวของส่วนที่เหลือต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของความยาวเดิม ส่วนที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวน้อยกว่า 150 มิลลิเมตร ความยาวของส่วนที่เหลือต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของความยาวเดิม

ค. ของเล่นที่ผิวนอกเป็นขนฟู (Pile Surface) และของเล่นที่ผิวนอกเป็นสิ่งทอ (Textile Surface) เมื่อทดสอบการติดไฟแล้ว อัตราการแผ่ขยายของเปลวไฟต้องไม่เกิน 50 มิลลิเมตรต่อวินาที

2.2.11.16 คุณสมบัติทางเคมี

ก. สี ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากสี ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-3

ข. สารเคลือบ ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากสารเคลือบ ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-3

ค. วัสดุขีดเขียน ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากวัสดุขีดเขียนต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-3

ง. พลาสติก ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากพลาสติกต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-3

จ. กระดาษและกระดาษแข็ง ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากกระดาษและกระดาษแข็ง ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 แสดงปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากสี สารเคลือบ วัสดุปิดเขียน
พลาสติก กระดาษ และกระดาษแข็ง

โลหะหนัก	เกณฑ์ที่กำหนดสูงสุด (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)
พลวง	60
สารหนู	25
แบเรียม	1,000
แคดเมียม	75
โครเมียม	60
ตะกั่ว	90
ปรอท	60
ซัลเฟอร์	500

จ. ฟังก์ชันและคืบขึ้น ปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้
จากฟังก์ชันและคืบขึ้น ต้องไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดในตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2-4 แสดงปริมาณโลหะหนักในสารละลายที่สกัดได้จากฟังก์ชันและคืบขึ้น

โลหะหนัก	เกณฑ์ที่กำหนดสูงสุด (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)
พลวง	60
สารหนู	25
โลหะหนัก	เกณฑ์ที่กำหนดสูงสุด (มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)
แบเรียม	250
แคดเมียม	50
โครเมียม	25
ตะกั่ว	90
ปรอท	25
ซัลเฟอร์	500

2.2.11.17 สมรรถนะในการใช้งาน ต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในฉลาก

2.2.11.18 ภาชนะบรรจุ

ก. ภาชนะที่ใช้บรรจุของเล่น ให้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น เล่ม 2 ภาชนะบรรจุและฉลาก มาตรฐานเลขที่ มอก.685 เล่ม 2

2.2.11.19 เครื่องหมายและฉลาก

ก. เครื่องหมายและฉลาก ให้เป็นไปตาม มอก.685 เล่ม 2

2.2.11.20 การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

ก. ทัวไป

(1) รุ่น หมายถึง ของเล่นที่ทำจากวัสดุชนิดเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

(2) แบบ หมายถึง ของเล่นที่มีส่วนประกอบ รูปร่าง หรือลักษณะอย่างเดียวกัน

ข. การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการชักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากับทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้

(1) การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบวัสดุ ลักษณะทั่วไป คุณลักษณะเฉพาะแบบ คุณลักษณะด้านการติดไฟ สมรรถนะในการใช้งาน ภาชนะบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก

(1.1) ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันแบบละ 3 หน่วย

(1.2) ตัวอย่างของเล่นต้องเป็นไปตามข้อ 3 ข้อ 2.2.3 ข้อ 2.2.9.1 ข้อ 2.2.10 ข้อ 2.10.15 ข้อ 2.10.16 และข้อ 2.10.19 ทุกหน่วย จึงจะถือว่าของเล่นรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

(2) การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบ คุณลักษณะทางเคมี

(2.1) ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันจำนวน 3 หน่วย

(2.2) ตัวอย่างของเล่นต้องเป็นไปตามข้อ 4 จึงจะถือว่าของเล่นรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ค. เกณฑ์ตัดสิน ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 7.2.1.2 และข้อ 7.2.2.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าของเล่นรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้

2.2.11.21 การทดสอบและการวิเคราะห์

ก. หากมิได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างใด ให้ทดสอบโดยการตรวจหินิจและ หากเป็นการวัดมิติ ระยะ แรง อุณหภูมิ ฯลฯ ให้ทดสอบที่อุณหภูมิ 27 ± 2 องศาเซลเซียส โดยใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสม

2.3 โครงสร้างอุตสาหกรรมของเล่นและมาตรการภาษีของอุตสาหกรรมของเล่น

อุตสาหกรรมของเล่นมีโครงสร้างต้นทุนการผลิตเหมือนผลิตภัณฑ์พลาสติก โดยวัตถุดิบหลักส่วนใหญ่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น เม็ดพลาสติก ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งต้นทุนวัตถุดิบมีสัดส่วนสูงที่สุดประมาณร้อยละ 35-60 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด รองลงมาเป็นต้นทุนค่าแรงอยู่ระหว่างร้อยละ 20-30 ส่งผลให้ราคาสูงเป็นเงาตามตัว

มาตรการภาษียังมีการเก็บภาษีนำเข้าวัตถุดิบดังนี้ เม็ดพลาสติก 40% เส้นใยโพลีเอสเตอร์ 30% ส่วนประกอบของเล่น 35-60% นอกจากนั้นนโยบายและมาตรการของต่างประเทศยังแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.3.1 มาตรการภาษีรัฐบาลของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ ได้มีการเรียกเก็บอัตราภาษีนำเข้าของเด็กเล่น ดังนี้

2.3.1.1 สหภาพยุโรป

- ก. ของเล่นที่มีล้อ อัตราภาษีย้อยละ 9.5
- ข. ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ อัตราภาษีย้อยละ 6.2-7.3
- ค. จำลองและฝึกสมอง อัตราภาษีย้อยละ 7.2-7.8

2.3.1.2 สหรัฐอเมริกา

- ก. ของเล่นที่มีล้อ ไม่มีการเรียกเก็บภาษี
- ข. ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ ไม่มีการเรียกเก็บภาษี
- ค. จำลองและฝึกสมอง ไม่มีการเรียกเก็บภาษี

2.3.1.3 ญี่ปุ่น

- ก. ของเล่นที่มีล้อ อัตราภาษีย้อยละ 4.3
- ข. ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ อัตราภาษีย้อยละ 5.2-5.4
- ค. จำลองและฝึกสมอง อัตราภาษีย้อยละ 3.8-5.4

2.3.2 มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศคู่ค้าแต่ละประเทศ มีดังนี้ (ณัฐพล, 2545 : 70)

2.3.2.1 สหภาพยุโรป ของเล่นเด็กที่นำเข้าหรือจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรป ต้องมีคุณภาพมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้เกี่ยวกับความปลอดภัยของเล่นเด็ก ภายใต้กฎหมาย Safety of Toys (EN 71) ได้กำหนดความปลอดภัยและป้องกันอันตรายที่อาจเกิดจากคุณสมบัติต่าง ๆ ทั้งด้านรูปลักษณะกลไก การติดไฟ คุณสมบัติทางด้านไฟฟ้า คุณสมบัติทางเคมี และคุณสมบัติทางเคมี ขนาดของเล่นเด็กสำหรับเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 3 ปี และกรณีของเล่นเด็กนั้นมีอายุของเด็กที่จะเล่นเข้ามรเกี่ยวข้อง ต้องระบุอายุต่ำสุดของเด็กที่จะสามารถเล่นได้ หรืออาจต้องเล่นภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ เป็นต้น ของเล่นเด็กที่ได้มาตรฐานดังกล่าวจะมีเครื่องหมาย CE (Communautes Europeennes : European Unions) รับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้าหรือภาชนะหีบห่อและสามารถจำหน่ายได้ทั่วตลาดสหภาพ

2.3.2.2 สหรัฐอเมริกา ของเล่นเด็กที่นำเข้าหรือจำหน่ายในสหรัฐอเมริกา ต้องมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน ASTM F 963 และข้อกำหนดของ Consumer Product Safety Commission การนำเข้า Stuff Toys ประเภทตุ๊กตารูปสัตว์ที่ทำด้วยผ้า หรือพลาสติก ยัดนุ่นหรือฟองน้ำ ในสหรัฐอเมริกา ผู้ผลิตต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นสำคัญ เนื่องจากสหรัฐอเมริกา มีหน่วยงานที่เรียกว่า The U.S. Consumer Product Safety Commission (CPSC) ทำหน้าที่ควบคุมคุณภาพและเน้นความปลอดภัยต่อผู้บริโภคดังนี้

ก. Potential Hazards of Stuff Toys คำนึงถึงส่วนประกอบจำพวกลูกตา จมูก หรือส่วนอื่น ๆ ที่หลุดง่ายและอาจเป็นพิษต่อเด็ก หรือบางชิ้นอาจกลืนเข้าปากไปแล้วเกิดอันตราย

ข. Ban of Small Parts ของเล่นเด็กสำหรับเด็กเล็กจะต้องระวังไม่ให้กลืนเข้าไปได้ง่าย และไม่เป็นอันตรายต่อระบบการหายใจของเด็ก

ค. Sharp Point and Sharp Edge Technical Requirement ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ที่อาจเป็นอันตรายต่อเด็ก

ง. Ban of Excess Lead in Paint สีที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ต้องมีสารตะกั่วไม่เกินร้อยละ 0.06

2.3.2.3 ญี่ปุ่น ของเล่นเด็กทุกชนิดต้องผ่านการตรวจสอบสาร Formail ภายใต้กฎหมาย The Food Sanitation Law ของญี่ปุ่น ของเล่นเด็กที่ได้คุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัยจะติดตรา ST Mark (Safety Standard Mark) เป็นเครื่องหมายรับรองความปลอดภัยโดยสมาคมของเล่นเด็กญี่ปุ่น ให้ผู้ซื้อของเล่นเด็กทราบ และจะชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ได้รับอันตรายจากการเล่นของเล่นเด็กนั้น

2.4 ความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.4.1 ความหมายครอบคลุมกิจการ 3 ประเภท ได้แก่

2.4.1.1 กิจการผลิต ครอบคลุมการผลิตภาคอุตสาหกรรม เหมืองแร่ และอาจรวมถึงการผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะกิจการแปรรูปการเกษตร

2.4.1.2 กิจการการค้า ประกอบด้วย การค้าส่งและการค้าปลีก รวมทั้งการนำเข้าและส่งออก

2.4.1.3 กิจการบริการ เป็นกิจการที่สนับสนุนการผลิต การค้า การอำนวยความสะดวกต่อการผลิต การค้า และการบริโภค เช่น การโรงแรม การท่องเที่ยว การซ่อมบำรุง การขนส่ง บริการเสริมสวย เป็นต้น

SME มีใช้คำใหม่ มีการกล่าวถึงในประเทศไทยมานานพอสมควรแล้ว แต่ส่วนใหญ่จะมุ่งไปในเรื่องของกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Industries, SMI) ดังนั้น คำว่า SMI จึงเป็นส่วนหนึ่งของ SME ในส่วนของ SMI นี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เคยให้คำนิยามไว้ว่า เป็นกิจการที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 100 ล้านบาท และหากใช้เกณฑ์การจ้างงานมาเป็นตัวชี้วัด ประเทศไทยจะมี SMI ประมาณ 130,000 โรงงาน (เฉพาะที่ขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการ) หรือไม่ต่ำกว่าร้อยละ 98 ของจำนวนโรงงานที่ขึ้นทะเบียนทั้งหมดกับกระทรวงอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีคำนิยามขนาด SME ใหม่ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย และสถาบันการเงินพิเศษ ในกำกับของรัฐ ได้แก่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (IFCT) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) จนได้ข้อสรุปนิยามของ SME โดยใช้หลักเกณฑ์มูลค่าขั้นสูงของทรัพย์สินถาวรดังนี้

2.4.2 ประเภทกิจการ วิสาหกิจขนาดกลาง วิสาหกิจขนาดย่อม

2.4.2.1 กิจการการผลิต ขนาดสินทรัพย์รวมค่าที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท

2.4.2.2 กิจการให้บริการ ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมที่ที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท

2.4.2.3 กิจการค้าส่ง ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินมากกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท

2.4.2.4 กิจการค้าปลีก ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินมากกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 60 ล้านบาท ขนาดสินทรัพย์ถาวรรวมค่าที่ดินไม่เกิน 30 ล้านบาท .

ด้วยข้อจำกัดด้านข้อมูล จึงไม่อาจสรุปตัวเลขที่แน่ชัดเกี่ยวกับจำนวนหรือสัดส่วน SME ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจ แต่จากข้อมูลที่มีอยู่พบว่า กิจการอุตสาหกรรมที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีจำนวน 135,000 โรง เป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมประมาณ 130,000 โรงงาน กิจการที่จดทะเบียนนิติบุคคลที่กรมทะเบียนการค้า มีจำนวน กว่า 400,000 ราย ซึ่งส่วนหนึ่งของกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ๆ และกิจการที่เป็นบุคคลคนเดียว ซึ่งไม่อยู่ในระบบที่เป็นทางการอีกเป็นจำนวนมาก ประมาณกันคร่าว ๆ ว่า กิจการวิสาหกิจทุกขนาดอยู่ในระดับ ไม่ต่ำกว่า 800,000 ราย (ตามตัวเลขการสำรวจของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ) ซึ่งในจำนวนดังกล่าวเชื่อว่าเป็นกลุ่ม SME ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2.5 สภาพแวดล้อมส่งออกสินค้าของเด็กเล่นที่สำคัญของไทย

2.5.1 ขอบการส่งออก (เปรียบเทียบ 3 ปี) ที่มา : <http://www.ops2.moc.go.th/tradeth>, 2546

2.5.1.1 ปี 2544 ส่งออกได้มูลค่าเป็น 216.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือลดลงร้อยละ 7.87 โดยลดลงทุกรายการในสินค้าเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและในครัวเรือนทำด้วยวัสดุต่าง ๆ

2.5.1.2 ปี 2545 ส่งออกได้มูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 218 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.79 โดยสินค้าของเล่นทำด้วยไม้ ส่งออกได้มากขึ้น

2.5.1.3 ปี 2546 ส่งออกได้มูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือลดลงร้อยละ 8.30 โดยสินค้าของเล่นทำด้วยไม้ ส่งออกได้มากขึ้น แต่กลุ่มทำด้วยเหล็ก พลาสติก ส่งออกลดลง

2.5.1.4 ปี 2547 ในช่วง 8 เดือนแรก (มกราคม-สิงหาคม 2547) ส่งออกเป็นมูลค่า 124.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบในช่วงเดียวกันของปีที่แล้วกันส่งออกลดลงร้อยละ 1.34 โดยกลุ่มสินค้าของเล่นที่มีมูลค่าลดลงมากที่สุดร้อยละ 54.93 ของเล่นประเภทตุ๊กตารูปคนและสัตว์ลดลงร้อยละ 8.33 ส่วนของเล่นประเภทอื่น ๆ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.21

ตารางที่ 2-5 แสดงสถิติการส่งออกสินค้าในกลุ่มของเล่นภาพรวม

ปี	ล้านเหรียญสหรัฐ	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
2543	232.56	+1.21
2544	216.25	-7.01
2545	218.04	0.83
2546	199.95	-8.30
2547 (ม.ค.-ส.ค. 47)	124.25	-1.16

2.5.2 ตลาดหลัก ลำดับตามลำดับสัดส่วนมูลค่าส่งออกในปี 2547 ในช่วง 8 เดือน ตลาดสำคัญ 10 อันดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม แคนาดา และออสเตรเลีย คิดเป็นสัดส่วนตลาดร้อยละ 36.15 9.86 7.91 4.06 3.75 3.54 3.34 2.69 2.43 และ 1.97 ตามลำดับ สรุปเฉพาะ 4 ตลาดแรกที่ยังครองตลาดส่งออกของสินค้ากลุ่มนี้ อย่างต่อเนื่อง ดังนี้

2.5.2.1 สหรัฐอเมริกา เป็นตลาดใหญ่ที่สุดสำหรับการส่งออกสินค้าของเล่นที่มีมูลค่าส่งออกมากถึง 50-60% หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.1 ของมูลค่าการส่งออกของของเล่นทั้งหมดและเป็นตลาดส่งออกของเล่นอันดับ 1 ของไทย แต่มีอัตราส่งออกขยายตัว ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2543 ยกเว้นปี 2545 ที่ส่งออกได้มากขึ้น สำหรับสินค้าของเล่นที่ไทยส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกานั้น เน้นของเล่นที่มีสีสันเป็นธรรมชาติและทำด้วยไม้ ของเล่นมีมูลค่ามากที่สุด คือ ของเล่นอื่น ๆ รองลงมา ได้แก่ ของเล่นประเภทตุ๊กตารูปคน และสัตว์ และของเล่นมีล้อ เป็นต้น

ตารางที่ 2-6 แสดงมูลค่าการส่งออกไปสหรัฐอเมริกา

ปี	ล้านเหรียญสหรัฐ	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
2543	82.51	-
2544	76.49	-7.29
2545	79.27	3.63
2546	66.20	-16.49
2547 (ม.ค.-ส.ค. 47)	124.25	-17.23

2.5.2.2 ญี่ปุ่น เป็นตลาดส่งออกสินค้าของเล่นที่สำคัญเป็นอันดับ 2 ของตลาดทั้งหมดและเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญในเอเชีย โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.6 ของมูลค่าการส่งออกของของเล่นทั้งหมด นิยมของเล่นที่เน้นความเป็นธรรมชาติและเสริมสร้างทักษะและพัฒนาความสามารถของผู้เล่น

ตารางที่ 2-7 แสดงมูลค่าการส่งออกไปญี่ปุ่น

ปี	ล้านเหรียญสหรัฐ	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
2543	43.72	-
2544	38.24	-12.53
2545	35.11	-8.21
2546	35.27	0.47
2547 (ม.ค.-ส.ค. 47)	28.34	2.71

สินค้าของเล่นที่ประเทศไทยส่งไปยังตลาดญี่ปุ่นได้มูลค่าส่ง ได้แก่ ของเล่นอื่น ๆ และของเล่นประเภทตุ๊กตารูปคนและสัตว์

2.5.2.3 สหราชอาณาจักร เป็นตลาดส่งออกสินค้าของเล่นของประเทศไทยที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 รองจากสหรัฐอเมริกา โดยในช่วงปี 2545 มีสัดส่วนตลาดเพิ่มขึ้น และปี 2546-2547 สัดส่วนลดลง โดยเฉพาะปี 2546 อัตราการขยายตัวของตลาดลดลงมากกว่าร้อยละ 18.63 และเริ่มชะลอตัวลดลงอีกในต้นปี 2547 สำหรับสินค้าของเล่น ที่ประเทศไทยส่งออกไปยังสหราชอาณาจักรได้มูลค่ามากที่สุด คือ ของเล่นที่ทำด้วยไม้ เนื่องจากตลาดยุโรปมีความนิยมสินค้าที่เน้นความเป็นธรรมชาติ และมีอายุการใช้งานนาน

ตารางที่ 2-8 แสดงมูลค่าการส่งออกไปสหราชอาณาจักร

ปี	ล้านเหรียญสหรัฐ	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
2543	20.62	-
2544	20.09	-2.59
2545	22.07	9.86
2546	17.96	-18.632
2547 (ม.ค.-ธ.ค. 47)	9.09	-14.92

2.5.3 ตลาดศักยภาพ ถ้าดูตามลำดับสัดส่วนมูลค่าส่งออกในปี 2547 (มกราคม-สิงหาคม) ได้แก่ สเปน ร้อยละ 2.03 เม็กซิโก ร้อยละ 2.00 เบลเยียม ร้อยละ 1.91 ฮองกง ร้อยละ 1.88 และ อิตาลี ร้อยละ 1.78 สรุปเป็นภาพรวม ตลาดตะวันออกกลางนับว่าเป็นตลาดที่น่าสนใจสำหรับผู้ผลิตสินค้าของเล่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากตัวเลขการใช้เงินค่าของเล่นต่อบุตร 1 คน จัดเป็นอันดับสองรองจากสหรัฐอเมริกา และมีร้านขายปลีกของเล่นต่อประชากรสูงที่สุดในโลก และในภูมิภาคนี้ไม่มีอุตสาหกรรมการผลิตของเล่นจึงทำให้ตลาดของสินค้านี้ดูสดใส

2.5.4 ส่วนแบ่งตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลก

ตามสถิติการส่งออกของตลาดโลกรวมและรายประเทศ โดยใช้ฐานข้อมูล ปี 2546 พิจารณาแยกตามรายสินค้าหลัก ดังนี้

2.5.4.1 สินค้าของเล่นประเภทมีล้อ (Wheeled Toy) (รหัส HS9501)

ไทยมีส่วนแบ่งตลาดส่งออกเป็นอันดับที่ 17 คิดเป็นร้อยละ 0.43 ของมูลค่าส่งออกรวมในตลาดโลก โดยสินค้ากลุ่มนี้เม็กซิโกเป็นประเทศที่ครองตลาดเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 21.18 รองลงมาเป็นจีน ร้อยละ 17.05 สเปน ร้อยละ 8.56 ฮองกง ร้อยละ 8.44 เยอรมัน ร้อยละ 8.08 อิตาลี ร้อยละ

6.35 ฝรั่งเศส ร้อยละ 6.34 ไต้หวัน ร้อยละ 6.30 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 4.48 และเนเธอร์แลนด์ ร้อยละ 1.80

2.5.4.2 สินค้าของเล่นประเภทตุ๊กตารูปคนและสัตว์ (Doll) (รหัส HS9502)

ไทยมีส่วนแบ่งตลาดส่งออกเป็นอันดับที่ 14 คิดเป็นร้อยละ 0.40 ของมูลค่าส่งออกรวมในตลาดโลก โดยสินค้ากลุ่มนี้ฮ่องกงเป็นประเทศที่ครองตลาดเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 44.40 รองลงมาเป็นจีน ร้อยละ 25.98 เนเธอร์แลนด์ ร้อยละ 5.30 อินโดนีเซีย ร้อยละ 4.63 ฝรั่งเศส ร้อยละ 3.57 เยอรมัน ร้อยละ 3.22 สเปน ร้อยละ 3.06 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 2.51 เบลเยียม ร้อยละ 2.13 และอังกฤษ ร้อยละ 1.32 ทั้งนี้ ไทยมีอัตราขยายตัวส่งออกลดลง (ลดลงร้อยละ 1.24) แสดงให้เห็นว่าตลาดส่งออกสินค้ากลุ่มนี้ของไทยหดตัวลง จำเป็นต้องเร่งปรับกลยุทธ์การตลาด/พัฒนาสินค้าเพื่อให้รักษาส่วนแบ่งตลาดได้

2.5.4.3 สินค้าของเล่นประเภทอื่น ๆ (Others) (รหัส HS9503)

ไทยมีส่วนแบ่งตลาดส่งออกเป็นอันดับที่ 14 คิดเป็นร้อยละ 1.13 ของมูลค่าส่งออกรวมในตลาดโลก โดยสินค้ากลุ่มนี้ ฮ่องกงเป็นประเทศที่ครองตลาดเป็นอันดับ 1 ร้อยละ 33.10 รองลงมาเป็นจีน ร้อยละ 32.11 เยอรมัน ร้อยละ 5.31 สหรัฐอเมริกา ร้อยละ 3.15 อิตาลี ร้อยละ 2.69 เบลเยียม ร้อยละ 2.46 ฝรั่งเศส ร้อยละ 2.49 อังกฤษ ร้อยละ 1.93 และสเปน ร้อยละ 1.86 ทั้งนี้ ไทยมีอัตราขยายตัวเป็นอันดับที่ 37 ซึ่งต่ำกว่าอัตราการขยายตัวของตลาดโลกมาก โดยไทยมีอัตราขยายตัวลดลงร้อยละ 4.7 ในขณะที่ทั่วโลกส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.73 และจากสถิติย้อนหลัง 3 ปี ไทยยังคงรักษาอันดับของสัดส่วนส่งออกในตลาดโลก แต่มีแบ่งส่วนตลาดสินค้ากลุ่มนี้ลดลง ในขณะที่จีนได้ส่วนแบ่งตลาดนี้ไป

2.5.5 ประเทศคู่แข่งในตลาดหลัก

กลุ่มสินค้าของเล่นมีคู่แข่งขั้นที่สำคัญคือ จีน ฮ่องกง มาเลเซีย เกาหลี เวียดนาม ซึ่งคู่แข่งขั้นส่วนใหญ่ได้เปรียบไทยในกรณีที่มีวัตถุดิบและค่าแรงงานที่ถูกกว่า ทำให้ราคาสินค้าถูกกว่าของไทย คู่แข่งขั้นได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบมากขึ้น ปัญหาที่สำคัญมากคือ ปัญหาการลอกเลียนแบบสินค้า ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะสินค้าที่ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษแต่มีราคาที่ต่ำกว่า จึงควรที่ผู้ส่งออกไทยจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาสินค้าตัวอย่างต่อเนื่อง ประเทศจีนเป็นศูนย์กลางและแหล่งผลิตสินค้าของเล่นที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยครอบครองส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 70 ขณะเดียวกันยังเป็นแหล่งลอกเลียนแบบสินค้าที่ใหญ่ที่สุดเช่นกัน คือประมาณร้อยละ 49 ของสินค้าที่ถูกตรวจสอบได้โดยศุลกากร

2.6 ปัจจัยในการจัดการ

ปัจจัยในการจัดการเป็นมูลเหตุพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้บริหารทุกคนต้องหันมาสนใจในงานด้านการจัดการ เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกิจการ ซึ่งได้แก่

2.6.1 คน (Man) คือ ทรัพยากรบุคคลที่ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญยิ่งที่จะส่งผลสำเร็จให้กับกิจการได้อย่างมาก ทั้งนี้ในแง่ของปริมาณและคุณภาพงาน

2.6.2 เครื่องจักร (Machine) คือ เครื่องจักร อุปกรณ์ที่จัดหาและซื้ออย่างพิถีพิถัน เพื่อใช้ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า

2.6.3 เงินทุน (Money) นับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการให้การสนับสนุนในการจัดหาทรัพยากรเพื่อหล่อเลี้ยงและเอื้ออำนวยให้กิจกรรมขององค์กรดำเนินไปโดยไม่ติดขัด ซึ่งเงินทุนนี้มีทั้งเงินทุนระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งราคาต้นทุนของเงิน คือ ดอกเบี้ย อีกด้วย

2.6.4 วัสดุสิ่งของ (Material) เป็นปัจจัยที่มีปริมาณและมูลค่าส่งไม่ต่างไปจากปัจจัยตัวอื่น ๆ เพราะวัตถุดิบและวัสดุของเหล่านี้จะต้องมีการจัดหามาใช้ดำเนินการผลิตหรือสร้างบริการตลอดเวลา

ปัจจัยทั้ง 4 นับได้ว่าเป็นปัจจัยในการจัดการโดยแท้ เพราะทุกปัจจัยต่างก็เป็นสิ่งที่กิจการต้องจัดหาทั้งสิ้น เช่น เครื่องจักร ต้องซื้อมาราคาแพง เงินลงทุนทุกบาททุกสตางค์มีค่าดอกเบี้ยในตัวเอง พนักงานก็มีค่าจ้างและวัตถุดิบสิ่งของต้องใช้จ่ายเพื่อจัดหา หรือซื้อมาตลอดเวลา ทำให้ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็มีค่าต้นทุนในตัวเอง ซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ต้องคอยป้องกันมิให้เกิดการสูญเสียหรือสิ้นเปลืองขึ้น อีกทั้งปัจจัยเหล่านี้ต้องถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลตามที่ตั้งใจไว้และคุ้มค่ากิจการจึงสามารถดำเนินต่อไปหรือเติบโตได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลมาสนับสนุนงานวิจัยนี้ พบงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออกดังนี้

พนิดา (2544 : 87) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงแข่งขันในอุตสาหกรรมของเล่นของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ประเทศไทยมีความได้เปรียบในด้านสถานะปัจจัยการผลิตในประเทศทั้งวัตถุดิบและแรงงาน สถานะอุปสงค์ โครงสร้างตลาดและสภาพการแข่งขันในประเทศของอุตสาหกรรมนโยบายรัฐบาลและเหตุสุดวิสัย และมีอุปสรรคต่อความได้เปรียบในด้านของโครงสร้างอุตสาหกรรมสนับสนุนและเกี่ยวเนื่องในประเทศ นโยบายรัฐบาลและเหตุสุดวิสัยบางประการ

ณัฐพล (2545 : 121) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตลาดส่งออกของเล่นเด็กของไทย ผลการวิจัยพบว่า การผลิตของไทยส่วนใหญ่เป็นการร่วมทุนกับต่างประเทศ

เพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย โดยผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนร้อยละ 80 เป็นการร่วมทุนระหว่างไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้การขาดแคลนวัตถุดิบบางประเภท เช่น สี เมล็ดพลาสติก และเครื่องย่นดักไก่ที่ใช้ประกอบในของเล่นเด็ก ซึ่งต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากไม่สามารถผลิตขึ้นเองได้ในประเทศ ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น การผลิตส่วนใหญ่ยังเป็นการผลิตตามแบบที่ลูกค้าหรือบริษัทแม่กำหนดมา ทำให้การผลิตของเล่นเด็กของไทยยังไม่มีการพัฒนารูปแบบของตนเองขึ้นมาเท่าที่ควร สินค้าของเล่นเด็กมีส่วนประกอบของแรงงาน เป็นต้นทุนหลักในการผลิต คือ ประมาณร้อยละ 25-30 ของต้นทุนทั้งหมด ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบคู่แข่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจีนที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าของไทย 2-3 เท่า นอกจากนี้ไทยยังขาดแรงงานที่มีฝีมือ รวมทั้งช่างออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากรูปแบบการผลิตรับมาจากต่างชาติที่มีกำหนดรูปแบบการผลิตมาแล้ว

วีรชัย (2543 : 108) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการดำเนินงานของธุรกิจของเล่นไม้เพื่อการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีและแนวคิดด้านการจัดการ การตลาด การผลิต และการเงิน จากการศึกษาพบว่า ด้านการจัดการ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญด้านการจัดคนเข้าทำงานเป็นอันดับสุดท้าย ด้านการวางแผนพบว่า นโยบายหรือแนวทางที่ใช้ในกิจการ งบประมาณ (Budgets) ค่าใช้จ่ายในการลงทุน โปรแกรม (Programs) ขั้นตอนการทำงาน และกระบวนการ / จัดกิจกรรมในอนาคต เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญน้อย ด้านการวางแผน โดยการจัดทำงบประมาณราคา รายได้ ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน และค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ลงทุน การกำหนดทางเลือกต่าง ๆ ทางเลือกที่ดีที่สุดในการบรรลุมิติประสงค์ ด้านการจัดองค์กร ผู้ประกอบการให้ความสำคัญการแสดงการจัดองค์กรที่เป็นทางการหรือคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) ของงานแต่ละตำแหน่ง การจัดคนเข้าทำงาน การคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน และการควบคุมให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย ด้านส่วนประสมทางการตลาด ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการตลาดในระดับน้อย ด้านการผลิต ปัญหาวัตถุดิบมีราคาแพง คุณภาพไม่ดี ต้นทุนการผลิตสูง แหล่งวัตถุดิบหายากขาดแคลนวัตถุดิบ ด้านการเงินปัญหาอัตราดอกเบี้ยสูง ขาดสภาพคล่องทางการเงิน สถาบันการเงินไม่สนับสนุนเงินทุน ระยะเวลาการชำระหนี้สั้น และปัญหาด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายนอก พบว่า ลูกคามีอำนาจต่อรองสูง และภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จันทิพิมพ์ (2533 : 79) ได้ศึกษาวิเคราะห์การผลิตและการส่งออกของเด็กเล่นของไทยพบว่าปัญหาด้านการส่งออกได้แก่ คู่แข่งขัน ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง เกาหลีใต้ และได้หวัน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นคู่แข่งที่สำคัญที่สุดเพราะแรงงานต่ำ และขณะเดียวกันผู้ประกอบการชาวฮองกงได้ย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศจีน

คารารัตน์ (2546 : 87) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการลดงานระหว่างทำในการผลิตในอุตสาหกรรมผลิตของเล่นเด็ก พบว่า ประสบปัญหางานระหว่างการผลิตมากเกินไป โดยแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 งานที่ไม่มีชิ้นส่วนในการผลิต เนื่องจากในการดำเนินสายการผลิตที่สมบูรณ์ได้นั้น ต้องเกิดจากความพร้อมของทุกแผนกประกอบกัน หากในส่วนใดส่วนหนึ่งเกิดปัญหาติดขัดไม่สามารถส่งชิ้นส่วนให้กับสายการผลิตได้ ก็จะทำให้เกิดปัญหาด้อยสายการผลิตโดยตรง ซึ่งเกิดจากสาเหตุดังนี้คือ ชิ้นส่วนที่สั่งซื้อจากซัพพลายเออร์มาส่งไม่ทันตามกำหนด ไม่มีการวางแผนการผลิตชิ้นส่วน ประเภทที่ 2 งานที่เกิดจากชิ้นส่วนไม่มีคุณภาพ นำไปสู่การเกิดปัญหางานระหว่างผลิตในสายการผลิต ประเภทที่ 3 งานที่เกิดขึ้นจากชิ้นส่วนผลิตสเปค เกิดจากกำหนดสเปคชิ้นส่วนผิดพลาด ซึ่งอาจมีได้ทั้งเกิดจากความผิดพลาดของคนออกสเปคคือ วิศวกร ทำให้เกิดชิ้นงานที่ส่งมอบผิด นอกจากนั้นยังพบปัญหาคือ ทัศนคติและความไม่เข้าใจของพนักงาน เนื่องจากพนักงานเกิดความรู้สึกว่าเป็นการจับผิดหรือเป็นการค้นหาความผิดพลาดในการทำงานของตน ทำให้มักขาดความร่วมมือจากพนักงานในการดำเนินงานวิจัยในช่วงแรก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก โดยจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ คือ ผู้จัดการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำนวน 159 ราย ตามรายชื่อจากกรมส่งเสริมการส่งออก ณ วันที่ 8 มกราคม 2547

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่องการศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกการตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก โดยครอบคลุมปัญหาในปัจจุบันด้านการจัดการ 6 ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านเงินทุน ด้านแรงงาน ด้านการจัดการ ด้านการตลาด และด้านการส่งออก ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่น ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Question)

3.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัยโดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างคำถามของแบบสอบถาม

3.2.2.3 สร้างแบบสอบถาม โดยเขียนรายการข้อมูลที่ต้องการให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและพิจารณา

3.2.2.5 ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและพิจารณาอีกครั้ง

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ที่ได้ทำหนังสือเรียนเชิญและแต่งตั้งไว้แล้ว

3.2.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

3.2.2.9 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและพิจารณาอีกครั้ง

3.2.2.10 ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่กำหนดไว้

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม เพื่อแนบไปกับแบบสอบถาม

3.3.2 ทำสมุดลงรหัสแต่ละบริษัทที่ส่งแบบสอบถาม

3.3.3 จัดส่งแบบสอบถาม หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย หนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย พร้อมซองติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ผู้วิจัยทางไปรษณีย์

3.3.4 ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่เดือน 26 พฤษภาคม - 15 มิถุนายน 2547 ได้แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 32 ชุด

3.3.5 ส่งแบบสอบถามอีกครั้งสำหรับหน่วยงานที่ยังไม่ได้ตอบกลับมา

3.3.6 รวบรวมแบบสอบถามตั้งแต่ 6 สิงหาคม- 6 กันยายน 2547 ได้แบบสอบถามกลับคืนมาอีกจำนวน 21 ชุด

3.3.7 โทรศัพท์สัมภาษณ์ตั้งแต่วันที่ 15 กันยายน – 15 ตุลาคม 2547 ได้แบบสอบถามเพิ่มอีก 29 ชุด รวมทั้งสิ้น 82 ชุด จากแบบสอบถาม 159 ชุด คิดเป็นร้อยละ 51.57

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ประชากรตอบกลับมา ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม

3.4.2 บันทึกรหัสลงเครื่องคอมพิวเตอร์และเขียนโปรแกรมทำงานโดยใช้สถิติดังนี้

3.4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ใช้ค่าร้อยละ

3.4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา ของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลระดับของปัญหาที่พบ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	กำหนดให้อยู่ในระดับ	มีปัญหามากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	กำหนดให้อยู่ในระดับ	มีปัญหามาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	กำหนดให้อยู่ในระดับ	มีปัญหามากกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	กำหนดให้อยู่ในระดับ	มีปัญหาน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	กำหนดให้อยู่ในระดับ	มีปัญหาน้อยที่สุด

3.4.2.3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา ของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) และวิธี LSD

3.4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในรูปของตารางและภาพ พร้อมคำบรรยาย โดยจะนำเสนอตามตอนของแบบสอบถาม ซึ่งมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

ตอนที่ 2 ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

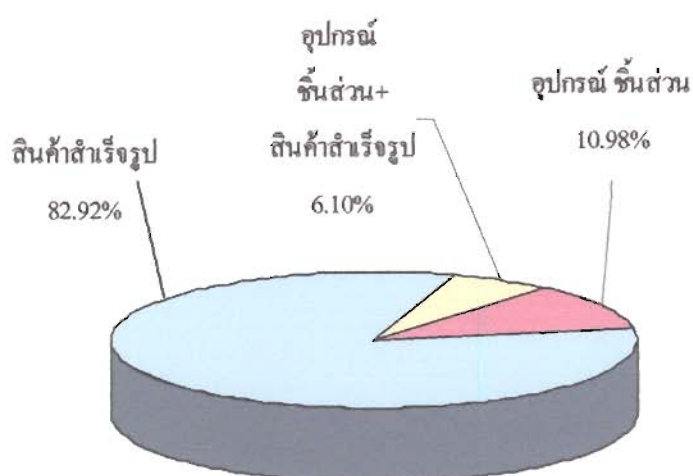
จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยในข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ผลการวิจัยที่พบเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามสินค้าที่ผลิต ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามสินค้าที่ผลิต

สินค้าที่ผลิต	จำนวน	ร้อยละ
อุปกรณ์ ชิ้นส่วน	9	10.98
สินค้าสำเร็จรูป	68	82.92
อุปกรณ์ ชิ้นส่วนและสินค้าสำเร็จรูป	5	6.10
รวม	82	100.00

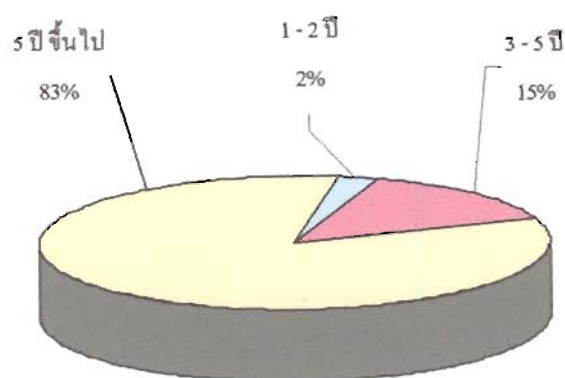
ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามสินค้าที่ผลิต

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 82.92 รองลงมา ผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วน 10.98 และผลิตทั้งอุปกรณ์ชิ้นส่วนและสินค้าสำเร็จรูป คิดเป็นร้อยละ 6.10 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามระยะเวลาการประกอบธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตาม
ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ

ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 ปี	2	2.44
3 - 5 ปี	12	14.63
5 ปี ขึ้นไป	68	82.93
รวม	82	100.00

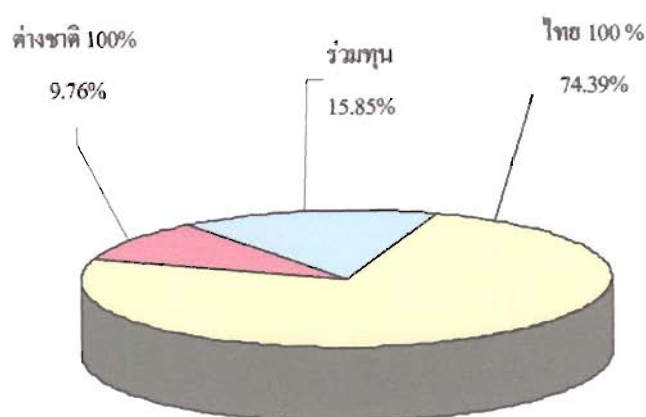
ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามระยะเวลาการประกอบธุรกิจ

จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2 พบว่าอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60.95 รองลงมา มีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.63 และมีระยะเวลาในการประกอบธุรกิจ 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.44 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามลักษณะของการลงทุนปรากฏผลดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามลักษณะของการลงทุน

ลักษณะของการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ไทย 100 %	61	74.39
ต่างชาติ 100%	8	9.76
ร่วมทุน	13	15.85
รวม	82	100.00

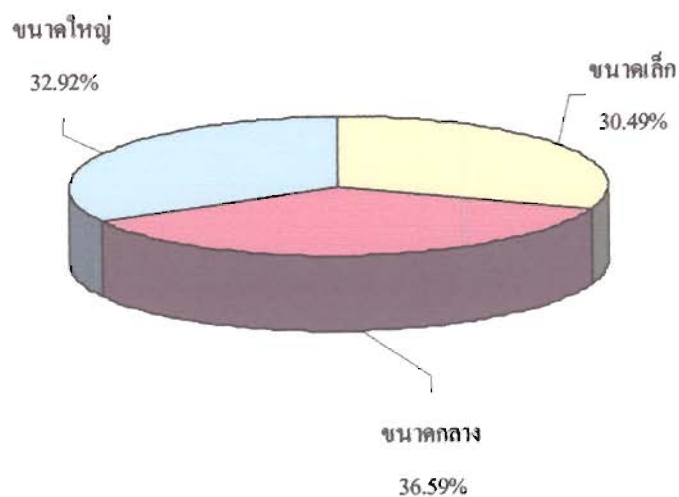
ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามลักษณะของการลงทุน

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนจากไทย 100% คิดเป็นร้อยละ 74.39 รองลงมาเป็นการร่วมทุนกับชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 15.85 และชาวต่างชาติลงทุน 100% คิดเป็นร้อยละ 9.76 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 คน)	25	30.49
ขนาดกลาง (51 - 200 คน)	30	36.59
ขนาดใหญ่ (มากกว่า 200 คน)	27	32.92
รวม	82	100.00

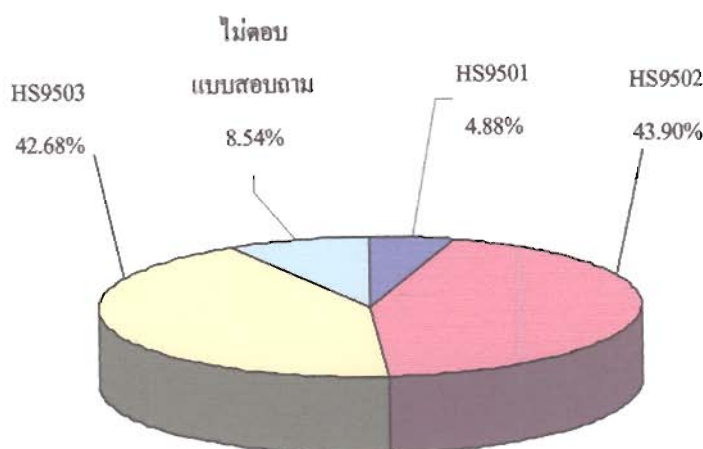
ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.59 รองลงมา ธุรกิจขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 32.92 และธุรกิจขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 30.49 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

ประเภทของเล่นที่ผลิต	จำนวน	ร้อยละ
ของเล่นเด็กที่มีล้อเลื่อน (Wheeled Toys) รหัส HS9501	4	4.88
ตุ๊กตารูปคน (Dolls) รหัส HS9502	36	43.90
ของเล่นเด็กอื่น ๆ (Other Toys) รหัส HS9503	35	42.68
ไม่ตอบแบบสอบถาม	7	8.54
รวม	82	100.00

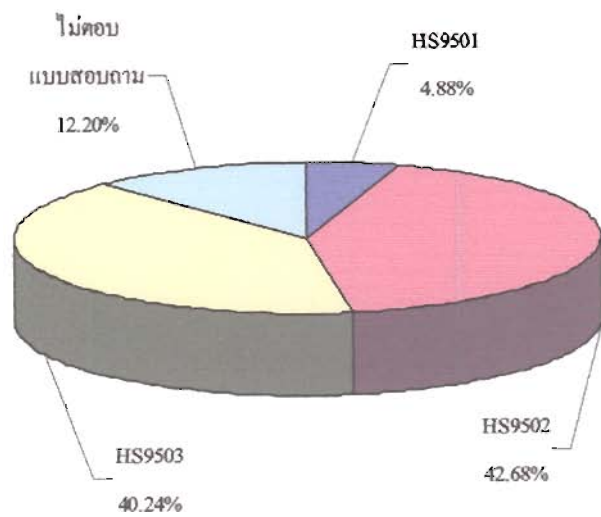
ภาพที่ 4-5 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-5 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ผลิตของเล่นเด็กที่เป็นตุ๊กตารูปคน (Dolls) รหัส HS9502 คิดเป็นร้อยละ 43.90 รองลงมา ผลิตของเล่นเด็กอื่น ๆ (Other Toys) รหัส HS9503 คิดเป็นร้อยละ 42.68 ผลิตของเล่นเด็กที่มีล้อเลื่อน (Wheeled Toys) รหัส HS9501 คิดเป็นร้อยละ 4.88% และ ไม่ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 8.54 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ส่งออกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ส่งออกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

ประเภทของเล่นที่ส่งออก	จำนวน	ร้อยละ
ของเล่นเด็กที่มีล้อเลื่อน (Wheeled Toys) รหัส HS9501	4	4.88
ตุ๊กตารูปคน (Dolls) รหัส HS9502	35	42.68
ของเล่นเด็กอื่น ๆ (Other Toys) รหัส HS9503	33	40.24
ไม่ตอบแบบสอบถาม	10	12.20
รวม	82	100.00

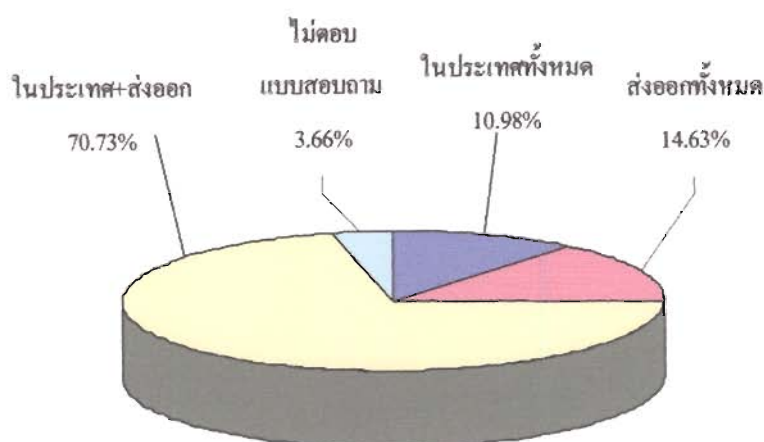
ภาพที่ 4-6 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-6 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ส่งออกของเล่นเด็กที่เป็นตุ๊กตารูปคน (Dolls) รหัส HS9502 คิดเป็นร้อยละ 42.68 รองลงมา ส่งออกของเล่นเด็กอื่น ๆ (Other Toys) รหัส HS9503 คิดเป็นร้อยละ 40.24 ผลิตของเล่นเด็กที่มีล้อเลื่อน (Wheeled Toys) รหัส HS9501 คิดเป็นร้อยละ 4.88% และไม่ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 12.20 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า

การจำหน่ายสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
ในประเทศทั้งหมด	9	10.98
ส่งออกทั้งหมด	12	14.63
ในประเทศ และส่งออก	58	70.73
ไม่ตอบแบบสอบถาม	3	3.66
รวม	82	100.00

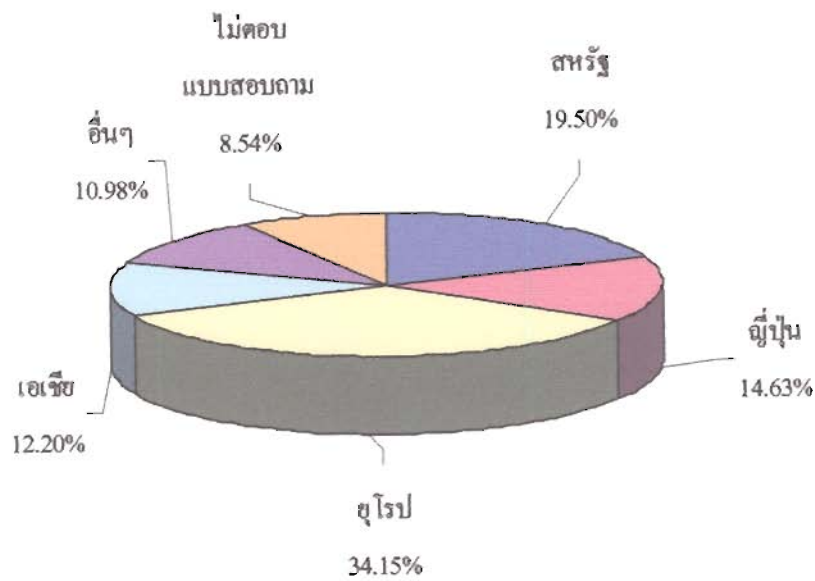
ภาพที่ 4-7 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามการจำหน่ายสินค้า

จากตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-7 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ จำหน่ายสินค้าทั้งในประเทศและส่งออกไปต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 70.73 รองลงมา ส่งออก สินค้าทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 14.63 จำหน่ายในประเทศทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 10.98 และไม่ตอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 3.66 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามประเภทของกลุ่มประเทศที่ส่งออก ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
ประเภทของกลุ่มประเทศที่ส่งออก

กลุ่มประเทศที่ส่งออก	จำนวน	ร้อยละ
สหรัฐ	16	19.50
ญี่ปุ่น	12	14.63
ยุโรป	28	34.15
เอเชีย	10	12.20
อื่น ๆ	9	10.98
ไม่ตอบแบบสอบถาม	7	8.54
รวม	82	100.00

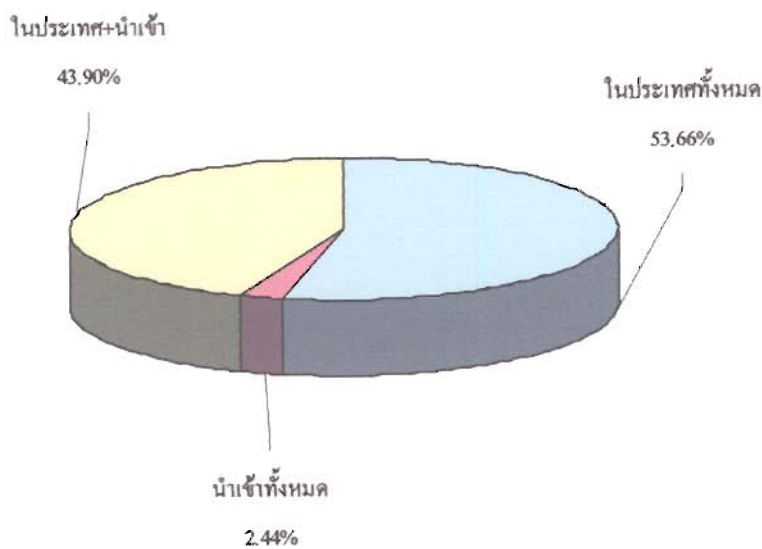
ภาพที่ 4-8 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามกลุ่มประเทศที่ส่งออก

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-8 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ ส่งออกของเด็กไปประเทศยุโรป คิดเป็นร้อยละ 34.15 รองลงมา สหรัฐอเมริกา คิดเป็นร้อยละ 19.50 จีน คิดเป็นร้อยละ 14.63 ในแถบทวีปเอเชีย คิดเป็นร้อยละ 12.20 อื่น ๆ ได้แก่ อังกฤษ ออสเตรเลีย คิดเป็นร้อยละ 10.98 และ ไม่คอบแบบสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 8.54 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการจัดหา วัสดุดิบ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตาม
การจัดหาวัสดุดิบ

การจัดหาวัสดุดิบ	จำนวน	ร้อยละ
ในประเทศทั้งหมด	44	53.66
นำเข้าทั้งหมด	2	2.44
ในประเทศและนำเข้า	36	43.90
รวม	82	100.00

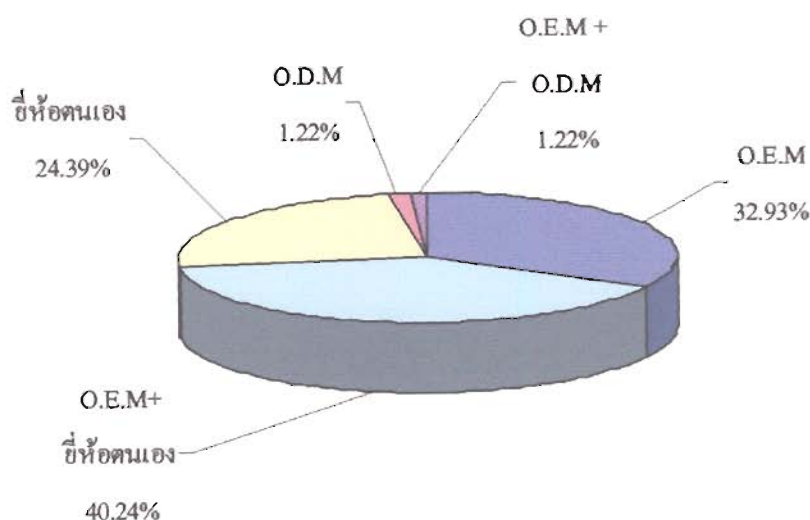
ภาพที่ 4-9 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามการจัดหาวัตถุดิบ

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-9 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่ใช้ วัตถุดิบที่ผลิตภายในประเทศทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 53.66 รองลงมา ใช้วัตถุดิบที่ผลิตภายในประเทศ และนำเข้าจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.90 และนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 2.44 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามลักษณะการ ผลิตสินค้า ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตาม ลักษณะการผลิตสินค้า

ลักษณะการผลิตสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
O.E.M	27	32.93
O.D.M	1	1.22
ซื้อห่อตนเอง	20	24.39
O.E.M+ซื้อห่อตนเอง	33	40.24
O.E.M+O.D.M	1	1.22
รวม	82	100.00

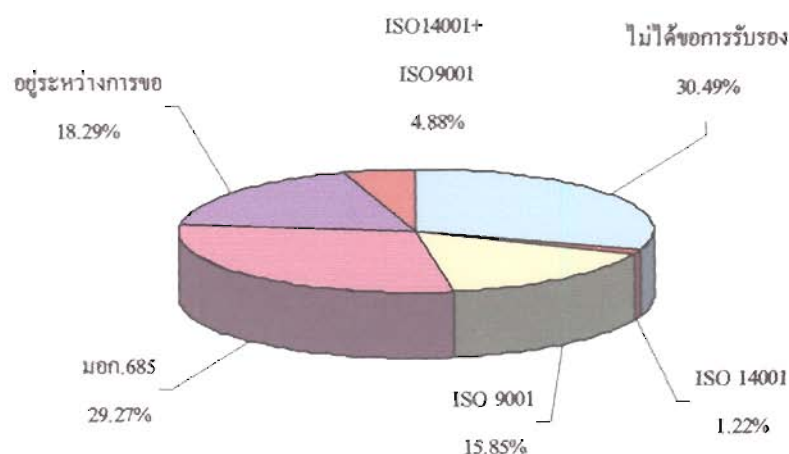
ภาพที่ 4-10 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามลักษณะการผลิตสินค้า

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-10 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ส่วนใหญ่มีลักษณะการผลิตสินค้าแบบ O.E.M และซื้อหัดตนเอง คิดเป็นร้อยละ 40.24 รองลงมา ผลิตสินค้าแบบ O.E.M คิดเป็นร้อยละ 32.93 ผลิตสินค้าในชื่อของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 24.39 และผลิตสินค้าแบบ O.D.M เท่ากับผลิตสินค้าแบบ O.E.M และ O.D.M คิดเป็นร้อยละ 1.22 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการขอการรับรองมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการขอรับรองมาตรฐาน

การขอการรับรองมาตรฐาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ขอการรับรอง	25	30.49
ISO 14001	1	1.22
ISO 9001	13	15.85
มอก.685	24	29.27
อยู่ระหว่างการขอการรับรองมาตรฐาน	15	18.29
ISO14001+ISO9001	4	4.88
รวม	82	100.00

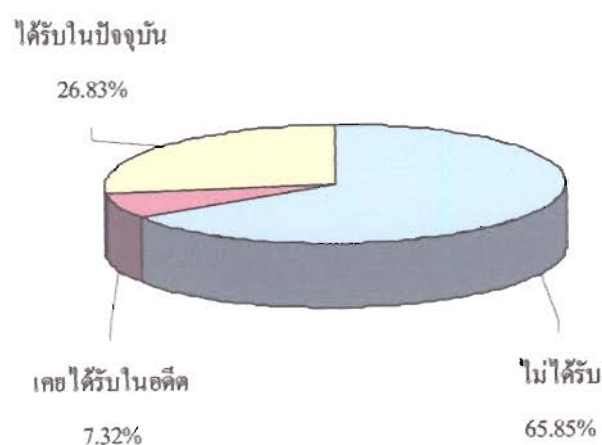
ภาพที่ 4-11 แสดงคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามการขอการรับรองมาตรฐาน

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-11 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกส่วนใหญ่
ไม่ได้ขอรับการรับรองระบบ 30.49 รองลงมา ได้รับการรับรอง มอก.685 คิดเป็นร้อยละ 29.27
ได้รับการรับรอง ISO 9001 คิดเป็นร้อยละ 15.85 อยู่ระหว่างการขอรับการรับรองระบบ คิดเป็น
ร้อยละ 18.29 ได้รับการรับรอง ISO14001 และ ISO 9001 คิดเป็นร้อยละ 4.88 และได้รับการรับรอง
ISO 14001 คิดเป็นร้อยละ 1.22 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกจำแนกตามการได้รับการ
ส่งเสริมการลงทุน (BOI) ปรากฏผลดังภาพที่ 4-12 และตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 แสดงจำนวนและคำร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตาม
การได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

การได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับ	54	65.85
เคยได้รับในอดีต	6	7.32
ได้รับในปัจจุบัน	22	26.83
รวม	82	100.00

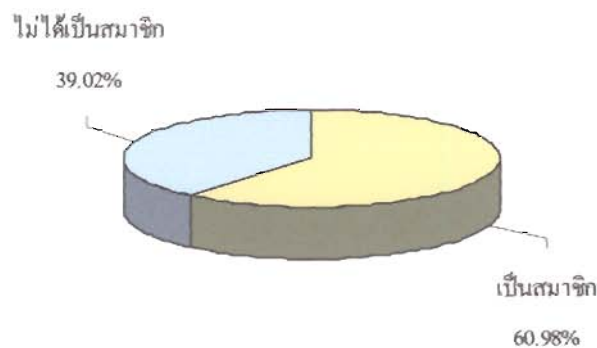
ภาพที่ 4-12 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามการได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-12 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกส่วนใหญ่
ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 65.85 รองลงมา ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คิดเป็น
ร้อยละ 26.83 และเคยได้รับการลงทุนในอดีตที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ 7.32 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์สภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามการเป็น
สมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตาม
การเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น

การเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิก	50	60.98
ไม่ได้เป็นสมาชิก	32	39.02
รวม	82	100.00

ภาพที่ 4-13 แสดงค่าร้อยละของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
จำแนกตามการเป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-13 พบว่า อุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกส่วนใหญ่เป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น คิดเป็นร้อยละ 60.98 ที่เหลือไม่ได้เป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น คิดเป็นร้อยละ 39.02

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

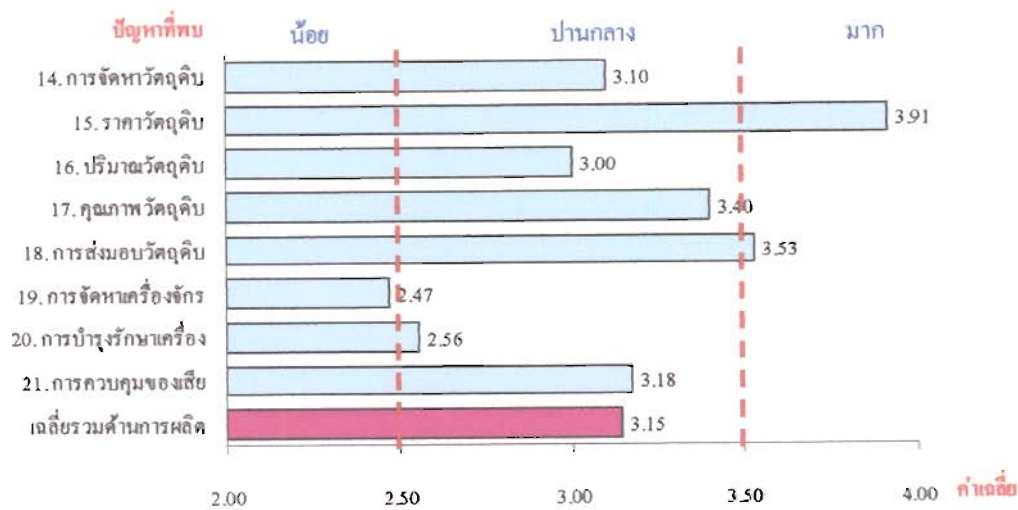
ตอนที่ 2 ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการผลิตปรากฏผลดังตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการผลิต

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาด้านการผลิต	3.146	0.952
14. การจัดหาวัตถุดิบ	3.100	1.086
15. ราคาวัตถุดิบ	3.913	1.034
16. ปริมาณของวัตถุดิบ	3.000	0.974
17. คุณภาพของวัตถุดิบ	3.400	1.001
18. การส่งมอบวัตถุดิบ	3.532	4.607
19. การจัดหาเครื่องจักร	2.468	0.945
20. การบำรุงรักษาเครื่องจักร	2.557	0.997
21. การควบคุมปริมาณของเสีย	3.177	1.206

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-14 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการผลิต

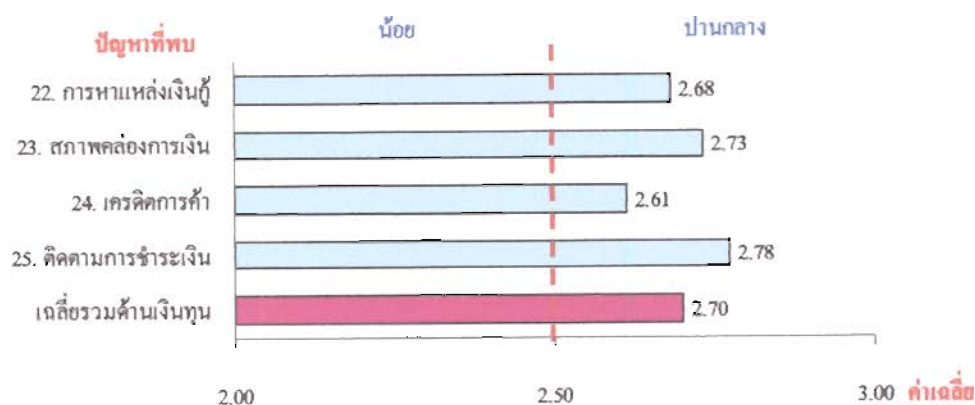
จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 14 พบว่า มีปัญหาด้านการผลิตเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นการจัดหาเครื่องจักรที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย ส่วนเรื่องราคาวัตถุดิบและการส่งมอบวัตถุดิบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านเงินทุนปรากฏผลดังตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านเงินทุน

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาด้านเงินทุน	2.700	0.813
22. การหาแหล่งเงินทุน	2.684	1.193
23. สภาพคล่องการเงินของกิจการ	2.734	1.174
24. เครดิตการค้าทางการค้าในการซื้อวัตถุดิบ	2.613	0.893
25. ติดตามการชำระเงินจากลูกค้า	2.775	0.968

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านเงินทุน

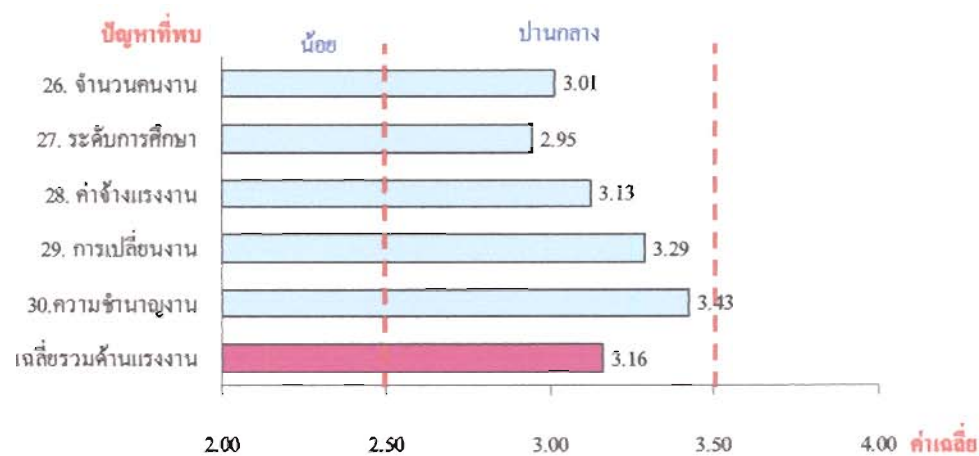
จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-15 พบว่า มีปัญหาด้านเงินทุนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งหมดมีปัญหาในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านแรงงานปรากฏผลดังตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านแรงงาน

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาด้านแรงงาน	3.159	0.714
26. จำนวนคนงาน	3.013	0.849
27. ระดับการศึกษา	2.950	0.884
28. ค่าจ้างแรงงาน	3.125	0.919
29. การเปลี่ยนงาน	3.291	1.088
30. ความชำนาญในงานของคนงาน	3.425	1.088

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านแรงงาน

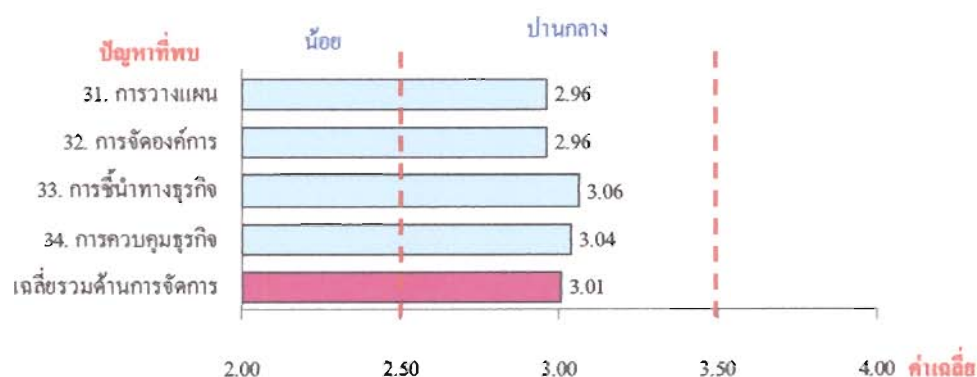
จากตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-16 พบว่า มีปัญหาด้านแรงงานเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งหมดมีปัญหาในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการจัดการปรากฏผลดังตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการจัดการ

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาด้านการจัดการ	3.006	0.754
31. การวางแผน	2.963	0.934
32. การจัดองค์การ	2.963	0.834
33. การชี้นำทิศทางการธุรกิจขององค์กร	3.063	0.876
34. การควบคุมธุรกิจ	3.038	0.818

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-17 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการจัดการ

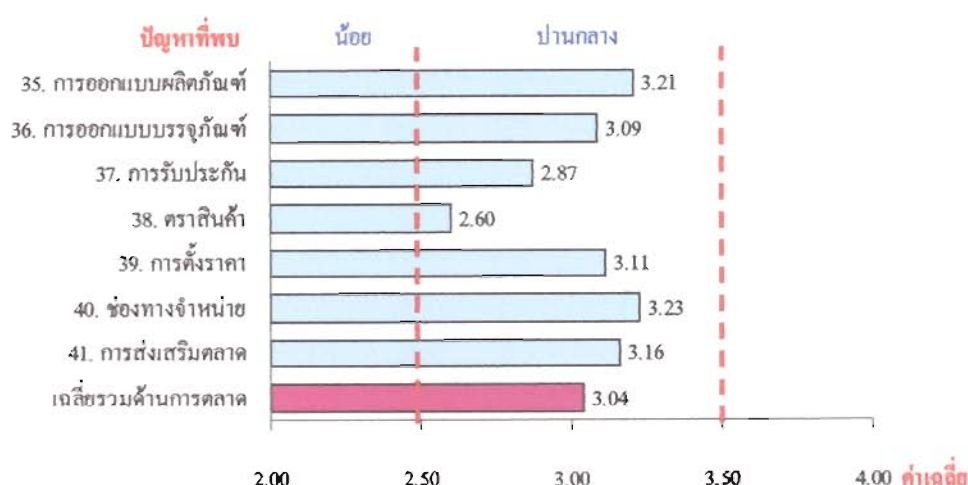
จากตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-17 พบว่า มีปัญหาด้านการจัดการเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านการตลาดปรากฏผลดังตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการตลาด

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาการตลาด	3.039	0.834
35. การออกแบบผลิตภัณฑ์	3.210	1.126
36. การออกแบบบรรจุภัณฑ์	3.088	1.116
37. การรับประกันสินค้าขององค์กร	2.873	1.090
38. คราสินค้าของธุรกิจ	2.597	1.184
39. การตั้งราคาจำหน่ายสินค้า	3.111	0.975
40. ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	3.225	1.125
41. การส่งเสริมการตลาด	3.163	1.119

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการตลาด

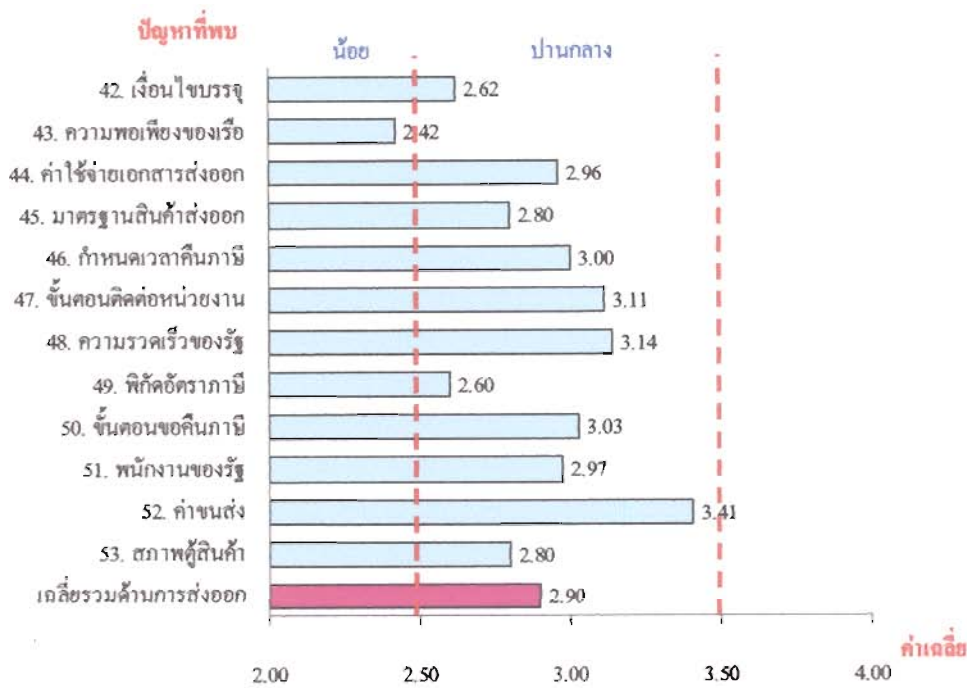
จากตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-18 พบว่า มีปัญหาด้านการตลาดเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งหมดมีปัญหาในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการส่งออกปรากฏผลดังตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการส่งออก

ปัญหาที่พบ	μ	σ
เฉลี่ยรวมปัญหาการส่งออก	2.902	0.730
42. เงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์	2.620	1.017
43. ความพอเพียงของเรือบรรทุกสินค้า	2.418	1.008
44. ค่าใช้จ่ายในการออกเอกสารส่งออก	2.963	1.141
45. มาตรฐานของสินค้าส่งออก	2.797	1.042
46. กำหนดเวลาในการคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	3.000	1.219
47. ขั้นตอนในการติดต่อกับหน่วยงานรัฐ	3.114	1.025
48. ความรวดเร็วในการออกเอกสารต่างๆ ของภาครัฐ	3.139	1.022
49. พักคัศตราภาษีศุลกากรในการส่งออก	2.597	1.067
50. ขั้นตอนการขอคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	3.026	1.227
51. การปฏิบัติงานของพนักงานของรัฐ	2.975	0.960
52. ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า	3.405	0.927
53. สภาพ/ความสมบูรณ์ของตู้บรรจุสินค้า	2.797	0.952

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาด้านการส่งออก

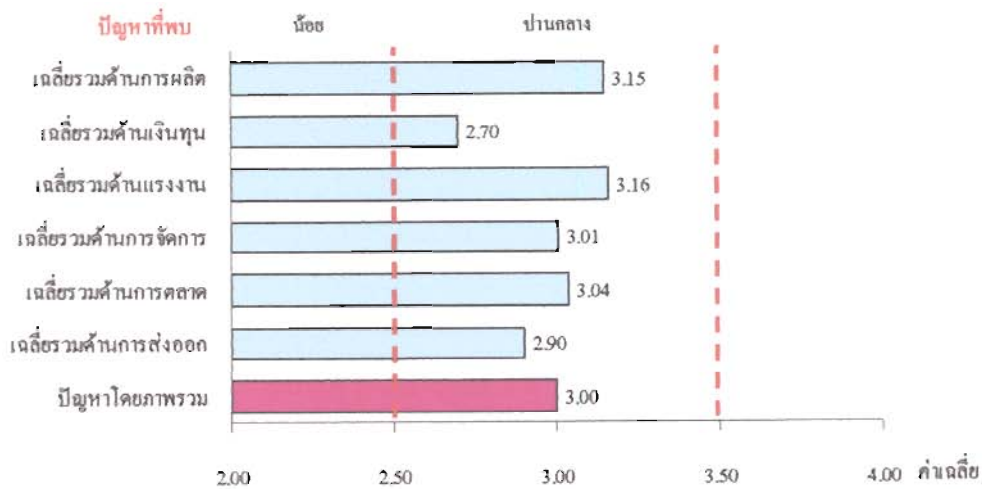
จากตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-19 พบว่า มีปัญหาด้านการส่งออกเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องความพอเพียงของเรือบรรทุกสินค้าที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ปัญหาโดยภาพรวมปรากฏผลดังตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาโดยภาพรวม

ปัญหาที่พบ	μ	σ
ปัญหาโดยภาพรวม	2.999	0.544
เฉลี่ยรวมด้านการผลิต	3.146	0.952
เฉลี่ยรวมด้านเงินทุน	2.700	0.813
เฉลี่ยรวมด้านแรงงาน	3.159	0.714
เฉลี่ยรวมด้านการจัดการ	3.006	0.754
เฉลี่ยรวมด้านการตลาด	3.039	0.834
เฉลี่ยรวมด้านการส่งออก	2.902	0.730

*มีระดับนัยสำคัญที่ .05

ภาพที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับของปัญหาโดยภาพรวม

จากตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-20 พบว่า มีปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งหมดมีปัญหาในระดับปานกลางทุกข้อ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ในข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการผลิต จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ผลปรากฏดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการผลิตจำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านการผลิต	0.195	0.823
14. การจัดหาวัตถุดิบ	2.522	0.087
15. ราคาวัตถุดิบ	0.699	0.500
16. ปริมาณของวัตถุดิบ	0.274	0.761
17. คุณภาพของวัตถุดิบ	0.629	0.536
18. การส่งมอบวัตถุดิบ	1.001	0.372
19. การจัดหาเครื่องจักร	0.431	0.652
20. การบำรุงรักษาเครื่องจักร	0.372	0.691
21. การควบคุมปริมาณของเสีย	0.004	0.996

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมด้านการผลิตไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านเงินทุนจำแนกตามขนาดของธุรกิจ ผลปรากฏดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านเงินทุนจำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านเงินทุน	0.705	0.497
22. การหาแหล่งเงินทุน	0.049	0.952
23. สภาพคล่องการเงินของกิจการ	0.173	0.841
24. เครดิตการค้าทางการค้าในการซื้อวัตถุดิบ	2.027	0.139
25. ติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้	3.170	0.048*

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมด้านเงินทุนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ การติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้ จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา ในเรื่องการติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้
จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในการติดตามการชำระเงิน
จากลูกหนี้ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่

ขนาดธุรกิจ		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	μ	3.16	2.54	2.67
ขนาดเล็ก	3.16	-	-0.62	-0.49
ขนาดกลาง	2.54		-	0.13
ขนาดใหญ่	2.67			-

จากตารางที่ 4-23 พบว่า จากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเซฟเฟไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงใช้วิธี LSD ดังตารางที่ 4-24

ตารางที่ 4-24 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในการติดตามการชำระเงิน
จากลูกหนี้ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ขนาดธุรกิจ		ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
	μ	3.16	2.54	2.67
ขนาดเล็ก	3.16	-	0.62*	0.49
ขนาดกลาง	2.54		-	0.13
ขนาดใหญ่	2.67			-

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ในเรื่องการติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจขนาดเล็กมีปัญหาในการติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้ มากกว่าธุรกิจขนาดกลาง

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านแรงงาน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ผลปรากฏดังตารางที่ 4-25

ตารางที่ 4-25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านแรงงานจำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านแรงงาน	1.833	0.167
26. จำนวนคนงาน	0.228	0.796
27. ระดับการศึกษา	0.021	0.980
28. ค่าจ้างแรงงาน	4.459	0.015*
29. การเปลี่ยนงาน	2.126	0.126
30. ความชำนาญในงานของคนงาน	0.756	0.473

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ปัญหาโดยรวมด้านแรงงานไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ค่าจ้างแรงงาน จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ดังตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงาน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ เป็นรายคู่

ขนาดธุรกิจ	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่
μ	2.84	3.00	3.54
ขนาดเล็ก	-	0.16	0.70*
ขนาดกลาง		-	0.54
ขนาดใหญ่			-

จากตารางที่ 4-26 พบว่า มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ธุรกิจขนาดใหญ่มีปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงานมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการจัดการ จำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ผลปรากฏดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-27 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการจัดการ จำแนกตามขนาด
ของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านการจัดการ	0.223	0.800
31. การวางแผน	0.288	0.750
32. การจัดองค์การ	1.019	0.366
33. การขึ้นนำทิศทางธุรกิจขององค์กร	0.318	0.728
34. การควบคุมธุรกิจ	0.528	0.592

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-27 พบว่า ปัญหาโดยรวมด้านการจัดการไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการตลาด จำแนกตามขนาดของธุรกิจ
ผลปรากฏดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านการตลาด จำแนกตามขนาด
ของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านการตลาด	0.626	0.537
35. การออกแบบผลิตภัณฑ์	0.015	0.985
36. การออกแบบบรรจุภัณฑ์	0.293	0.747
37. การรับประกันสินค้าขององค์กร	0.763	0.470
38. ราคาสินค้าของธุรกิจ	0.789	0.458
39. การตั้งราคาจำหน่ายสินค้า	0.759	0.472
40. ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	1.071	0.348
41. การส่งเสริมการตลาด	1.554	0.218

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ปัญหาโดยรวมด้านการตลาดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านการส่งออก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ผลปรากฏดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาด้านส่งออก จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
เฉลี่ยรวมด้านการส่งออก	0.837	0.437
42. เงื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุกภัณฑ์	0.900	0.411
43. ความพอเพียงของเรือบรรทุกสินค้า	1.456	0.240
44. ค่าใช้จ่ายในการออกเอกสารส่งออก	0.574	0.566
45. มาตรฐานของสินค้าส่งออก	0.003	0.997
46. กำหนดเวลาในการคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	1.990	0.144
47. ขั้นตอนในการติดต่อกับหน่วยงานรัฐ	1.941	0.151
48. ความรวดเร็วในการออกเอกสารต่างๆ ของภาครัฐ	1.698	0.190
49. พักอัตราภาษีศุลกากรในการส่งออก	0.421	0.658
50. ขั้นตอนการขอคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	0.855	0.429
51. การปฏิบัติงานของพนักงานของรัฐ	0.555	0.576
52. ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า	0.505	0.605
53. สภาพ/ความสมบูรณ์ของตู้บรรจุสินค้า	1.709	0.188

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า ปัญหาโดยรวมด้านการส่งออกไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบปัญหาในภาพรวม จำแนกตามขนาดของธุรกิจ ผลปรากฏดังตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาโดยภาพรวมแต่ละด้าน จำแนกตามขนาดของธุรกิจ

ปัญหาที่พบ	F	P
ปัญหาโดยภาพรวม	0.33	0.72
เฉลี่ยรวมด้านการผลิต	0.19	0.82
เฉลี่ยรวมด้านเงินทุน	0.70	0.50
เฉลี่ยรวมด้านแรงงาน	1.83	0.17
เฉลี่ยรวมด้านการจัดการ	0.22	0.80
เฉลี่ยรวมด้านการตลาด	0.63	0.54
เฉลี่ยรวมด้านการส่งออก	0.84	0.44

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 4-30 พบว่า ปัญหาโดยภาพรวมแต่ละด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่น ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นด้านการผลิตสรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ควรมีการควบคุมด้านการผลิต เพื่อลดความสูญเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต	4
1	ควรเพิ่มแรงงานฝีมือ เช่น การฉีดพลาสติก การพันสี เพื่อเพิ่มคุณภาพสินค้า	4
1	ภาครัฐควรให้ความช่วยเหลือด้านเครื่องจักร อุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ	4
4	ควรมีการจัดมาตรฐานเรื่องคุณภาพวัตถุดิบ ไม้ยางพารา เพื่อลดปัญหาในกระบวนการผลิต	3
4	ควรมีการทำสัญญาซื้อขายวัตถุดิบล่วงหน้า เพื่อควบคุมต้นทุนการผลิต	3
6	ภาครัฐควรควบคุมการประกอบธุรกิจของบริษัทร่วมทุนจากต่างชาติ ในเรื่องสภาพแวดล้อมในโรงงาน	2

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่น
ด้านการตลาดสรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ภาครัฐควรร่วมทำตลาด เพื่อสร้างเครือข่ายการกระจายสินค้าให้กว้างมากขึ้น	6
2	ภาครัฐควรส่งเสริมให้เอกชนร่วมพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์	5
3	ภาครัฐควรส่งเสริมด้านการเงิน การลดหย่อนภาษี เพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน	4
4	ภาครัฐควรดูแลปัญหาเรื่องค่าลิขสิทธิ์ต่างประเทศเพราะส่งผลถึงต้นทุนสินค้า	1

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่น
ด้านการส่งออกสรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
1	ภาครัฐควรแก้ปัญหาการปฏิบัติงานของรัฐ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการส่งออก	2
2	ภาครัฐควรมีการประกาศเตือนเรื่องค่าเงินบาท เพื่อให้ผู้ส่งออกวางแผนการส่งออกได้ทันเหตุการณ์	1

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
- 2) เพื่อศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก
- 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา ของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากร คือ ผู้จัดการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ตามรายชื่อจากกรมส่งเสริมการส่งออก จำนวนทั้งสิ้น 159 ราย ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2547 ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกกรายการตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่น ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Question)

การเก็บรวบรวมข้อมูล กระทำโดยการส่งแบบสอบถามแล้วรับกลับคืนทางไปรษณีย์ และการโทรศัพท์สัมภาษณ์ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.57 ของทั้งหมด จากข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของสถานประกอบการ ซึ่งข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ใช้วิธีคำนวณหาค่าความถี่และร้อยละ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา ที่มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ใช้วิธีคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe Analysis

และ LSD และสำหรับคำถามที่มีลักษณะปลายเปิด (Open-ended Question) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการผลิตของเล่นในรูปแบบสินค้าสำเร็จรูป ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจมากกว่า 5 ปี ลงทุนโดยคนไทย เป็นองค์กรขนาดกลาง ผลิตและส่งออกของเล่นเด็กที่เป็นตุ๊กตารูปคนและสัตว์ (Dolls) มีการจำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ ส่งออกไปยังประเทศในแถบยุโรป ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ มีลักษณะการผลิตสินค้าตามคำสั่งลูกค้า และผลิตในชื่อของตัวเอง สถานประกอบการส่วนใหญ่ไม่ได้ขอการรับรองมาตรฐาน แต่ได้เข้าเป็นสมาชิกสมาคมอุตสาหกรรมของเล่น

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง

ปัญหาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการผลิตมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นการจัดหาเครื่องจักรที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย ส่วนเรื่องราคาวัตถุดิบและการส่งมอบวัตถุดิบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก ด้านเงินทุนมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ด้านแรงงานมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ด้านการจัดการมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ด้านการตลาดมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ด้านการส่งออกมีปัญหาเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องความปลอดภัยของเรือบรรทุกสินค้าที่เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหา ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาโดยภาพรวมแต่ละด้านของธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการผลิตไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านเงินทุนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความแตกต่าง จำนวน 1 ข้อ คือ การติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้ เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ไม่มีความแตกต่างกันจึงใช้วิธี LSD พบว่าธุรกิจขนาดเล็กมีปัญหาในเรื่องการติดตามชำระเงินจากลูกหนี้มากกว่าธุรกิจขนาดกลาง

ด้านแรงงานไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความแตกต่าง จำนวน 1 ข้อ คือ ธุรกิจขนาดใหญ่มีปัญหาในเรื่องค่าจ้างแรงงานมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

ด้านการจัดการไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการตลาดไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการส่งออกไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลของการศึกษาสภาพและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก พบว่า เรื่องราคาวัตถุดิบและการส่งมอบวัตถุดิบมีปัญหาในระดับมากที่สุด เนื่องจากวัตถุดิบมีไม่เพียงพอ วัตถุดิบบางอย่างจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งมีราคาแพง ส่งผลต่อเนื่องถึงการส่งมอบวัตถุดิบ ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรพล (2545 : 121) ในเรื่องวัตถุดิบว่ามีการขาดแคลนวัตถุดิบบางประเภท เช่น สี เม็ดพลาสติก และเครื่องย่นดักไก่ที่ใช้ประกอบในของเล่นเด็กต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เนื่องจากไม่สามารถผลิตขึ้นเองในประเทศ ทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น และสอดคล้องกับวิรัช (2543 : 108) ในเรื่องวัตถุดิบมีราคาแพง คุณภาพไม่ดี ต้นทุนการผลิตสูง แหล่งวัตถุดิบหายาก ทำให้ขาดแคลนวัตถุดิบ

จากผลการเปรียบเทียบปัญหา พบว่ามีเรื่องการติดตามการชำระเงินจากลูกหนี้มีความแตกต่างจากการสัมภาษณ์คุณสุรพงษ์ ชื่นอารมณ์ ผู้เชี่ยวชาญจากบริษัทแพลนโมทีฟ จำกัด กล่าวว่า ปัจจุบัน

ปิดตัวลง เงินที่ต้องชำระค่าสินค้าจึงกลายเป็นหนี้สูญ และเรื่องค่าจ้างแรงงานที่ธุรกิจขนาดใหญ่มีปัญหามากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก เนื่องจากการจัดโครงสร้างขององค์กรที่แบ่งสายงานหลากหลายซับซ้อน ใช้บุคลากรมากเกินไปจนเกิดความซ้ำซ้อน ส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานสูงเป็นเงาตามตัว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการขจัดปัญหาในอุตสาหกรรมของเล่น มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1.1 เรื่องวัตถุดิบ ควรมีการทำสัญญาซื้อขายล่วงหน้ากับผู้ขายวัตถุดิบ เพื่อกำหนดต้นทุนที่แน่นอน และลดความเสี่ยง

5.3.1.2 เรื่องการติดตามการชำระหนี้จากลูกค้า ควรมีการกำหนดวงเงินการซื้อขายไม่ให้สูงจนเกินไป ไม่ควรให้เครดิตนาน และต้องติดตามการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าอย่างใกล้ชิด

5.3.1.3 เรื่องค่าจ้างแรงงาน ควรปรับโครงสร้างองค์กรให้มีขนาดเล็กลง ไม่ซับซ้อน และควรนำเครื่องทุ่นแรงมาให้แทนแรงงานคน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.3.2.1 การศึกษาปัญหาการผลิตของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตส่งออก

5.3.2.2 การศึกษาปัญหาแรงงาน ของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออกของธุรกิจขนาดใหญ่

5.3.2.3 การศึกษาความต้องการสินค้าของเล่นของตลาดต่างประเทศ

5.3.3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

5.3.3.1 การจัดส่งแบบสอบถามและรับกลับคืนทางไปรษณีย์ ไปถึงกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรที่เป็นตัวแทนของบริษัทนั้น ๆ ควรจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารระดับสูงสุดของบริษัท เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, กระทรวงพาณิชย์. งานวิจัยสินค้าอุตสาหกรรม 1/2. กรุงเทพฯ . กรม,
(2539).

กรมส่งเสริมการส่งออก, กระทรวงพาณิชย์. การส่งออกของเล่นไทย. กรุงเทพฯ . กรม, (2546).

จันทิพย์ อินทรเกษม. “การศึกษาวิเคราะห์การผลิตและการส่งออกของเด็กเล่นของไทย.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2533.

ณัฐพล คิตรงสรรค. “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตลาดส่งออกของเล่นเด็กของไทย.”

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.

คารารัตน์ นุราช. “การลดงานระหว่างทำในการผลิตในอุตสาหกรรมผลิตของเล่นเด็ก.” วิทยานิพนธ์

ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ธานินทร์ ศิลปจารุ. คู่มือการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : นิติการพิมพ์, 2546.

พนิดา ศิระวนิชพงศ์. “การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงแข่งขันในอุตสาหกรรมของเล่นของ

ประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

วีรชัย สีนพาลี. “การดำเนินงานของธุรกิจของเล่นไม้เพื่อการศึกษา ในจังหวัดเชียงใหม่.”

วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2543.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม. ข้อกำหนดมาตรฐาน

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของเล่น. กรุงเทพฯ . (2530).

Web Site

ข้อมูลสถานะตลาดส่งออกสินค้าของเด็กเล่นที่สำคัญของไทย

<http://www.ops2.moc.go.th/tradeth/cgi/ExCountry2.asp> (2005, August 10).

ภาคผนวก ก

ที่ ศธ 0525.3(5.2)/22

ภาคบริหารเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

21 เมษายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คุณมานพ ชีวธนาสุนทร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. แบบประเมิน จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์ นักศึกษานักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาสภาพและ ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก " โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รศ.นพคุณ นิศามณี เป็นประธานกรรมการ และอาจารย์รัตนา อัทภูมิสุวรรณ เป็นกรรมการ

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดตรวจสอบ แบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วราพจน์ ศรีวงศ์กุล)

รักษาการหัวหน้าภาคบริหารเทคนิคศึกษา

สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

โทร. 0-2 913-2500-24 ต่อ 3236

โทรสาร 0-2 912-2018

ที่ ศธ ๐๕๒๕.๓(๕.๒)/๔๔

ภาคิวิชาบริหารเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๔ ถ.พิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๖ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาคิวิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของเล่นเพื่อการส่งออก

ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางแถบหนาภายหลังที่ท่านได้ตอบแบบสอบถามงานวิจัยแล้ว กรุณานำแบบสอบถามใส่ซองที่แนบมาให้นี้ แล้วส่งกลับมามาตามที่อยู่ที่ได้จำหน้า (โดยไม่ต้องติดแสตมป์เพิ่ม) ภายในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ ศรีวงศ์ศล)

รักษาการหัวหน้าภาคิวิชาบริหารเทคนิคศึกษา

สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

โทร. ๐-๒ ๙๑๓-๒๕๐๐-๒๔ คิอ ๓๒๓๖

โทรสาร ๐-๒ ๙๑๒-๒๐๑๔

นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์ โทร. ๐-๒ ๒๔๒-๙๑๐๑-๒

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	ชื่อบริษัท/สถานที่ ทำงาน	ที่อยู่ / เบอร์โทรศัพท์ / เบอร์โทรสาร
1	คุณสุรพงศ์ ชื่นอารมณ์	ผู้จัดการฝ่ายผลิต	บ.แพลนโมทีฟ จก.	64 ซ.สาทร 10 อ.สาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กทม. 10500 โทรศัพท์ 0-2237-0080 โทรสาร 0-2237-9251
2	คุณมานพ ชิวชนาสุนทร	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ นโยบายและแผน 8 ว.	กรมส่งเสริม อุตสาหกรรม	ถนนพระราม 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2202-4578-9 โทรสาร 0-2247-9502
3	คุณพิจิต เหล่าสุนทร	นายกสมาคม อุตสาหกรรมของเล่น ไทย	สมาคม อุตสาหกรรมของ เล่นไทย	19/6 สีทิธีการ คอนโดมิเนียม ซิดลม ปทุม วัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2811-0904-8 โทรสาร 0-2811-1219-20
4	อ.ไพโรจน์ ทิพมาตร์	อาจารย์ 2 ระดับ 7	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต พณิชยการพระนคร	86 อ.พิษณุโลก กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2282-9101-2 โทรสาร 0-2629-9021
5	อ.สุภาวดี หนัธอำพน	อาจารย์ 2 ระดับ 7 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย วิจัยและฝึกอบรม	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต อุเทนถวาย	225 อ.พญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ 0-2252-7029 โทรสาร 0-2252-7580

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ต้องการเลือกหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. สินค้าที่ผลิต

- ☐ 1. อุปกรณ์ ชิ้นส่วน ☐ 2. สินค้าสำเร็จรูป
☐ 3. อุปกรณ์ ชิ้นส่วน และสินค้าสำเร็จรูป

2. ระยะเวลาการประกอบธุรกิจ

- ☐ 1. 1 - 2 ปี ☐ 2. 3 - 5 ปี
☐ 3. 5 ปีขึ้นไป ☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ.....

3. ลักษณะของสถานประกอบการ

- ☐ 1. ไทย 100% ☐ 2. ต่างชาติ 100% ☐ 3. ร่วมลงทุน (ไทย.....% ต่างชาติ.....%)

4. สถานประกอบการของท่านเป็นองค์กรขนาดใด

- ☐ 1. ขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 คน)
☐ 2. ขนาดกลาง (51 - 200 คน)
☐ 3. ขนาดใหญ่ (มากกว่า 200 คน)

5. ประเภทของเล่นที่ผลิตตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

- ☐ 1. มีล้อซึ่งออกแบบเพื่อการขับเคลื่อน (รหัส HS9501) ☐ 2. ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ (รหัส HS9502)
☐ 3. ของเล่นเด็กอื่น ๆ (รหัส HS9503)

6. ประเภทของเล่นที่ส่งออกตามระบบฮาร์โมนไนซ์ของกรมศุลกากร

- ☐ 1. มีล้อซึ่งออกแบบเพื่อการขับเคลื่อน (รหัส HS9501) ☐ 2. ตุ๊กตารูปคนและสัตว์ (รหัส HS9502)
☐ 3. ของเล่นเด็กอื่น ๆ (รหัส HS9503)

7. สถานประกอบการของท่านผลิตสินค้าจำหน่าย

- ☐ 1. ในประเทศทั้งหมด ☐ 2. ส่งออกทั้งหมด ☐ 3. ในประเทศและส่งออก

8. สถานประกอบการของท่านส่งสินค้าออกไปยังกลุ่มประเทศใดมากที่สุด

- ☐ 1. สหรัฐอเมริกา ☐ 2. ญี่ปุ่น ☐ 3. สหภาพยุโรป
☐ 4. เอเชีย ☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

9. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตจัดหาจากที่ใด

- ☐ 1. ในประเทศทั้งหมด ☐ 2. นำเข้าทั้งหมด ☐ 3. นำเข้าบางส่วน

10. สถานประกอบการของท่านผลิตสินค้าในลักษณะใด

- ☐ 1. ผลิตภายใต้เงื่อนไข O.E.M
☐ 2. ผลิตภายใต้เงื่อนไข O.D.M
☐ 3. ผลิตโดยใช้ตราชื่อของตนเอง

11. สถานประกอบการของท่านได้รับการรับรองมาตรฐานใด

- ☐ 1. ไม่ได้รับการรับรองใดๆ ☐ 2. มาตรฐาน ISO 14000
☐ 3. มาตรฐาน ISO 9000 ☐ 4. มอก.685
☐ 5. อยู่ระหว่างดำเนินการขอการรับรองมาตรฐาน

12. สถานประกอบการของท่านได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI) หรือไม่

- ☐ 1. ไม่ได้รับ ☐ 2. เคยได้รับในอดีต ☐ 3. ได้รับในปัจจุบัน

13. สถานประกอบการของท่านเป็นสมาชิกในสมาคมอุตสาหกรรมของเล่นหรือไม่

- ☐ 1. เป็นสมาชิก ☐ 2. ไม่ได้เป็นสมาชิก

ตอนที่ 2 ปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิตและส่งออก

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขในช่องตัวเลือกเพียงข้อละ 1 แห่งที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตัวอย่าง

รายละเอียดของปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(A.) คนงานไม่พอ	5	4	3	2	1
(B.) ไม่มีความเชี่ยวชาญ	5	4	3	2	1

ในข้อ A ถ้าท่านใส่เครื่องหมาย ○ ล้อมรอบเลข 4 แสดงว่าความคิดเห็นของท่านเห็นด้วยว่าข้อความในข้อ A มีระดับความสำคัญมาก

ในข้อ B ถ้าท่านใส่เครื่องหมาย ○ ล้อมรอบเลข 5 แสดงว่าความคิดเห็นของท่านเห็นด้วยว่าข้อความในข้อ B มีระดับความสำคัญมากที่สุด

รายละเอียดของปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการผลิต					
14. การจัดหาวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
15. ราคาวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
16. ปริมาณของวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
17. คุณภาพของวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
18. การส่งมอบวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
19. การจัดหาเครื่องจักร	5	4	3	2	1
20. การบำรุงรักษาเครื่องจักร	5	4	3	2	1
21. การควบคุมปริมาณของเสีย	5	4	3	2	1
ด้านเงินทุน					
22. การจัดหาแหล่งเงินทุน	5	4	3	2	1
23. สภาพคล่องทางการเงินของกิจการ	5	4	3	2	1
24. เครดิตการค้าทางการค้าในการซื้อวัตถุดิบ	5	4	3	2	1
25. การติดตามการชำระเงินจากลูกค้า	5	4	3	2	1
ด้านแรงงาน					
26. จำนวนคนงาน	5	4	3	2	1
27. ระดับการศึกษา	5	4	3	2	1
28. ค่าจ้างแรงงาน	5	4	3	2	1
29. การเปลี่ยนงาน	5	4	3	2	1
30. ความชำนาญในงานของคนงาน	5	4	3	2	1
ด้านการจัดการ					
31. การวางแผน	5	4	3	2	1
32. การจัดองค์การ	5	4	3	2	1
33. การขึ้นทาสีทางธุรกิจขององค์กร	5	4	3	2	1
34. การควบคุมธุรกิจ	5	4	3	2	1

รายละเอียดของปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการตลาด					
35. การออกแบบผลิตภัณฑ์	5	4	3	2	1
36. การออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	4	3	2	1
37. การรับประกันสินค้าขององค์กร	5	4	3	2	1
38. คราสินค้าของธุรกิจ	5	4	3	2	1
39. การตั้งราคาจำหน่ายสินค้า	5	4	3	2	1
40. ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	5	4	3	2	1
41. การส่งเสริมการตลาด	5	4	3	2	1
ด้านการส่งออก					
42. เจื่อนไขเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์	5	4	3	2	1
43. ความพอใจของเรือบรรทุกสินค้า	5	4	3	2	1
44. ค่าใช้จ่ายในการออกเอกสารส่งออก	5	4	3	2	1
45. มาตรฐานของสินค้าส่งออก	5	4	3	2	1
46. กำหนดเวลาในการคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	5	4	3	2	1
47. ขั้นตอนในการติดต่อกับหน่วยงานรัฐ	5	4	3	2	1
48. ความรวดเร็วในการออกเอกสารต่างๆ ของภาครัฐ	5	4	3	2	1
49. ทัศนคติของเจ้าหน้าที่ศุลกากรในการส่งออก	5	4	3	2	1
50. ขั้นตอนการขอคืนภาษี เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม, 19 ทวี	5	4	3	2	1
51. การปฏิบัติงานของพนักงานของรัฐ	5	4	3	2	1
52. ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า	5	4	3	2	1
53. สภาพ/ความสมบูรณ์ของตู้บรรจุสินค้า	5	4	3	2	1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางเกษเพ็ชร วงษ์วัฒนพงษ์
 วิทยานิพนธ์เรื่อง : การศึกษาสภาพการดำเนินการและปัญหาของอุตสาหกรรมของเล่นที่ผลิต
 และส่งออก
 สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม

ประวัติ

ประวัติการศึกษา จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนรัตนประสาธ พ.ศ. 2516
 มัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ พ.ศ. 2519 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิชาเอก
 การบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา พ.ศ.2524 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
 จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนศึกษาการพระนคร วิชาเอกการบัญชี พ.ศ. 2527 และจบ
 การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครู
 พระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2532

ประวัติการทำงาน ถูกจ้างโรงเรียนเทคโนโลยีตะวันออก ตำแหน่งครู ปีพ.ศ. 2527
 ถูกจ้างโรงเรียนบริหารธุรกิจอยุธยา (เครือโรงเรียนเปรมฤทัย) พ.ศ.2528 รับราชการตำแหน่ง
 อาจารย์ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอุเทนถวาย (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีตะวันออก
 วิทยาเขตอุเทนถวาย) และเป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒน
 การพระนครจนถึงปัจจุบัน

สถานที่ติดต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวาย เลขที่ 225 ถนน
 พญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 02-2527029 ต่อ 11